IVAN TURBINCĂ

DUPĂ POVESTEA CU ACELAȘI TITLU DE

ION CREANGĂ

IVAN TURBINCĂ

DUPĂ POVESTEA CU ACELAȘI TITLU DE

ION CREANGĂ

desene

Mircea Toia

scenariu redactor

Lucia Druțu

montaj

Georgeta Țențulescu

desene

Mircea Toia

scenariu redactor

Lucia Druțu

montaj

Georgeta Țențulescu

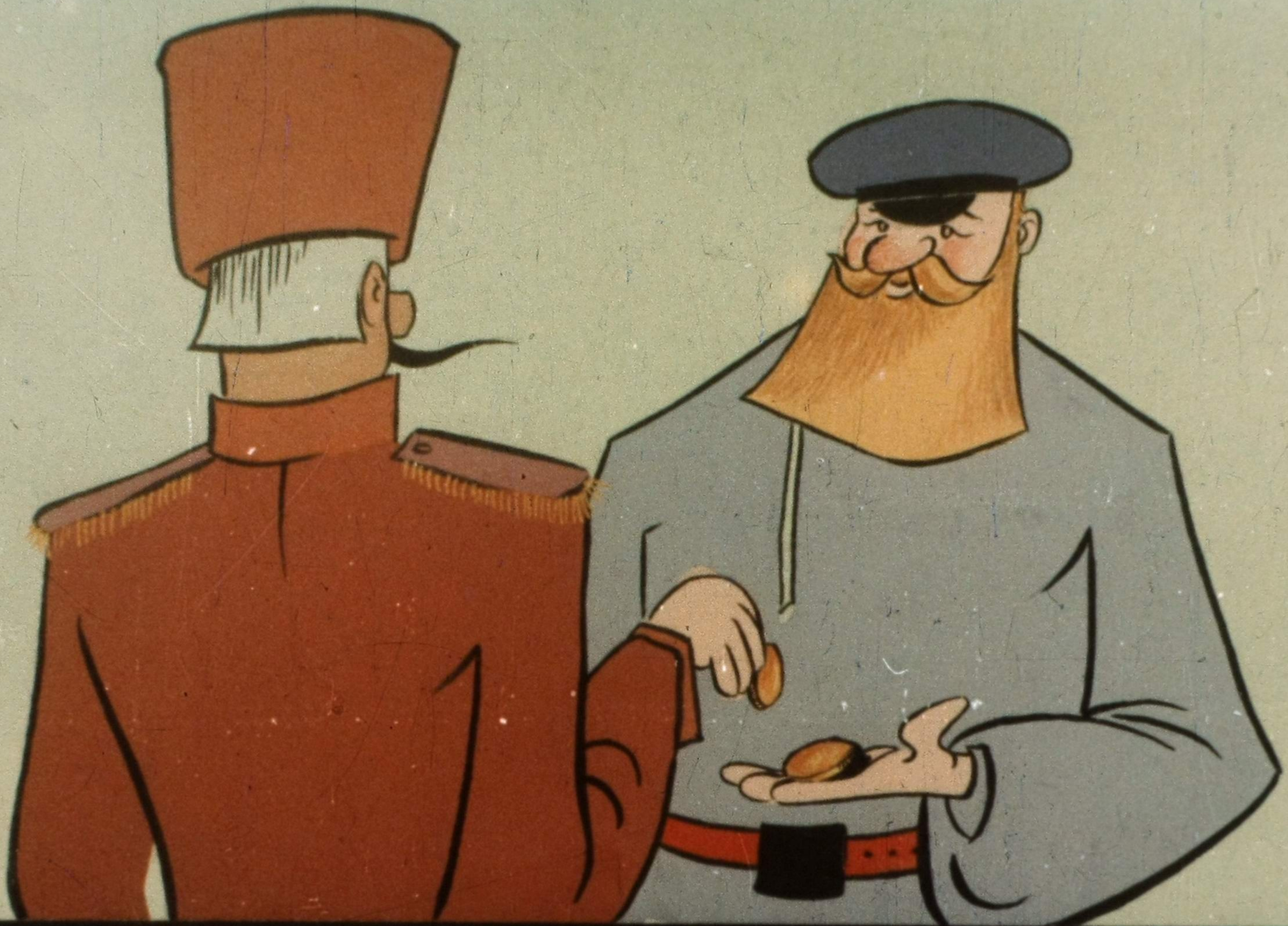

Amu cică era odată un rus pe care îl chema Ivan. Mai marii lui, văzîndu-l că și-a făcut datoria de ostaș, l-au slobozit din oaste, dîndu-i și două carboave de cheltuială.

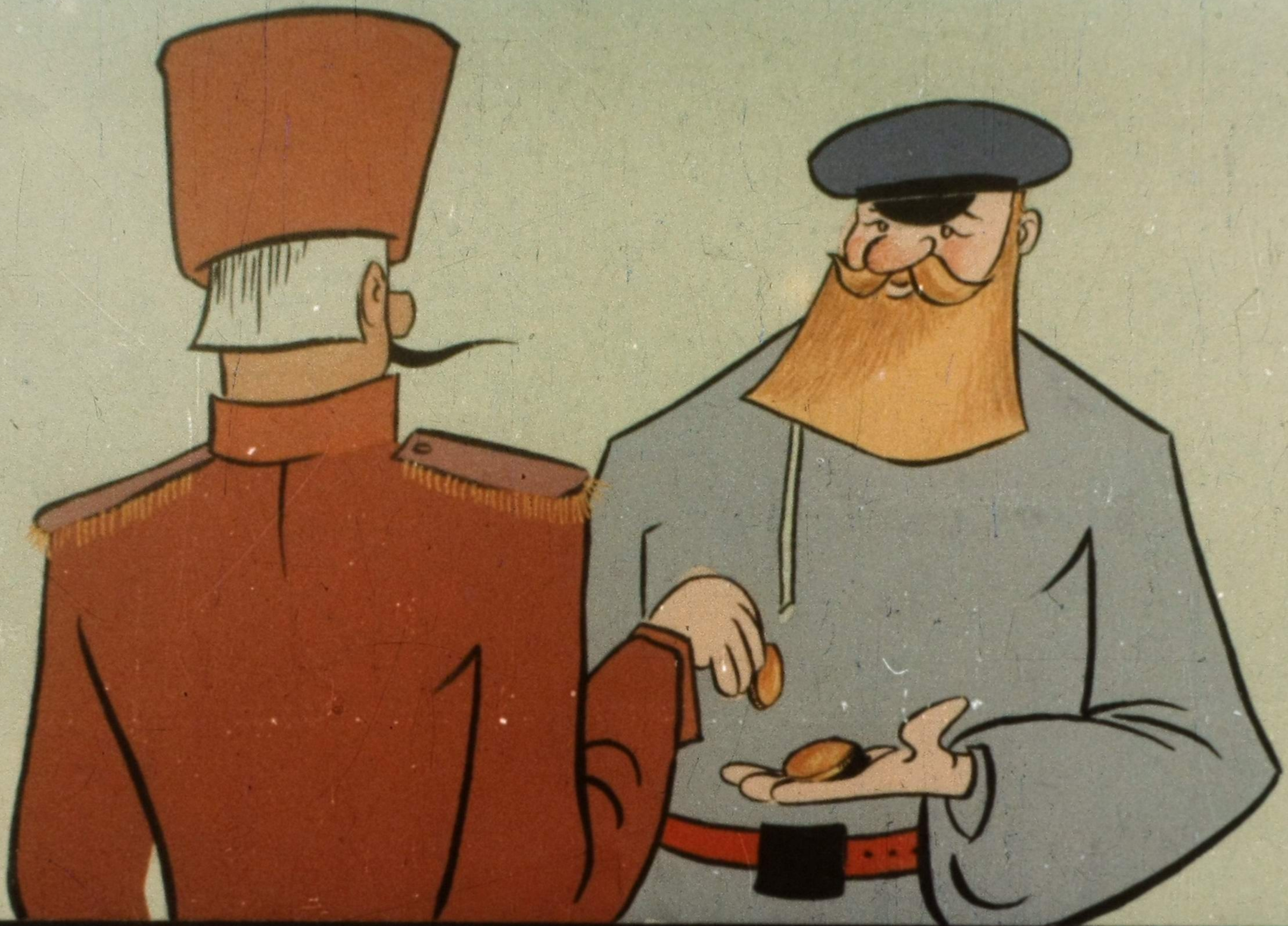

Amu cică era odată un rus pe care îl chema Ivan. Mai marii lui, văzîndu-l că și-a făcut datoria de ostaș, l-au slobozit din oaste, dîndu-i și două carboave de cheltuială.

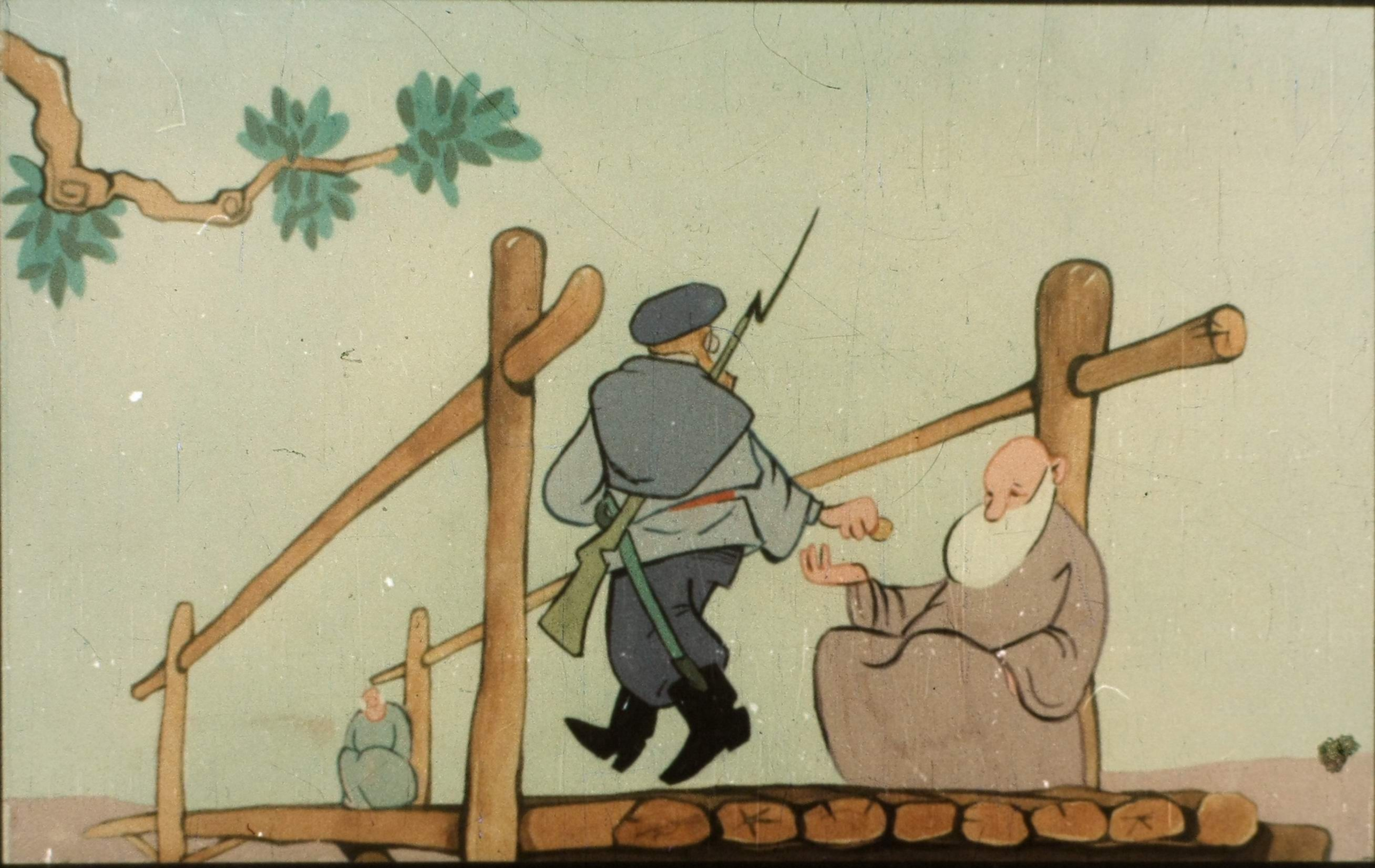

La un pod, doi bătrîni cerşeau la cele două capete. Trecînd pe lîngă ei, Ivan dădu fiecăruia cîte o carboavă. Cerşetorii nu erau alţii decît Dumnezeu şi Sfîntul Petre.

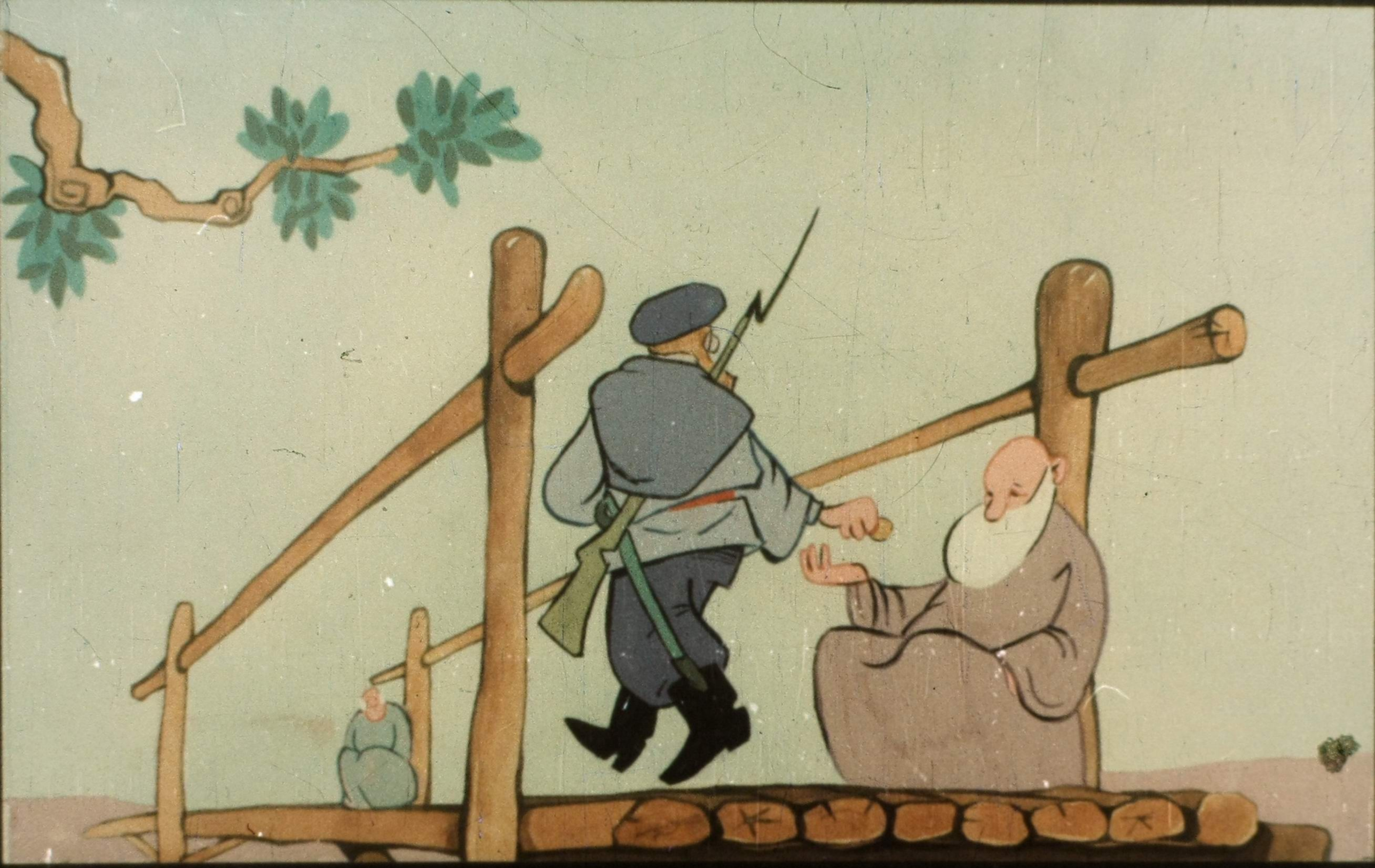

La un pod, doi bătrîni cerşeau la cele două capete. Trecînd pe lîngă ei, Ivan dădu fiecăruia cîte o carboavă. Cerşetorii nu erau alţii decît Dumnezeu şi Sfîntul Petre.

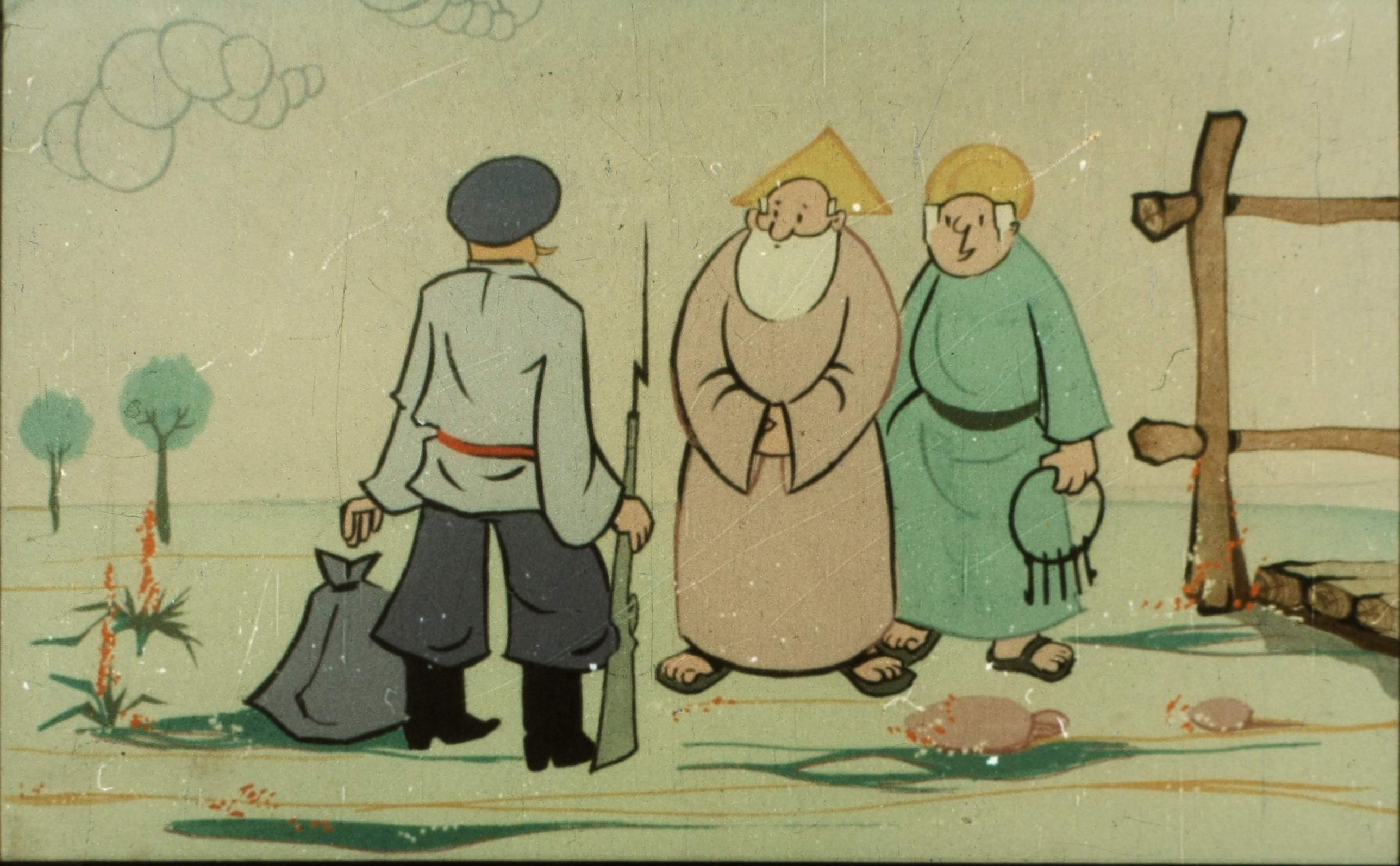

Dumnezeu pornește cu Sfintul Petre și-l ajung pe Ivan din urmă.
— Află, Ivane, că eu sînt Dumnezeu și pot să-ți dau orice-i cere, pentru că ești om drept și darnic.

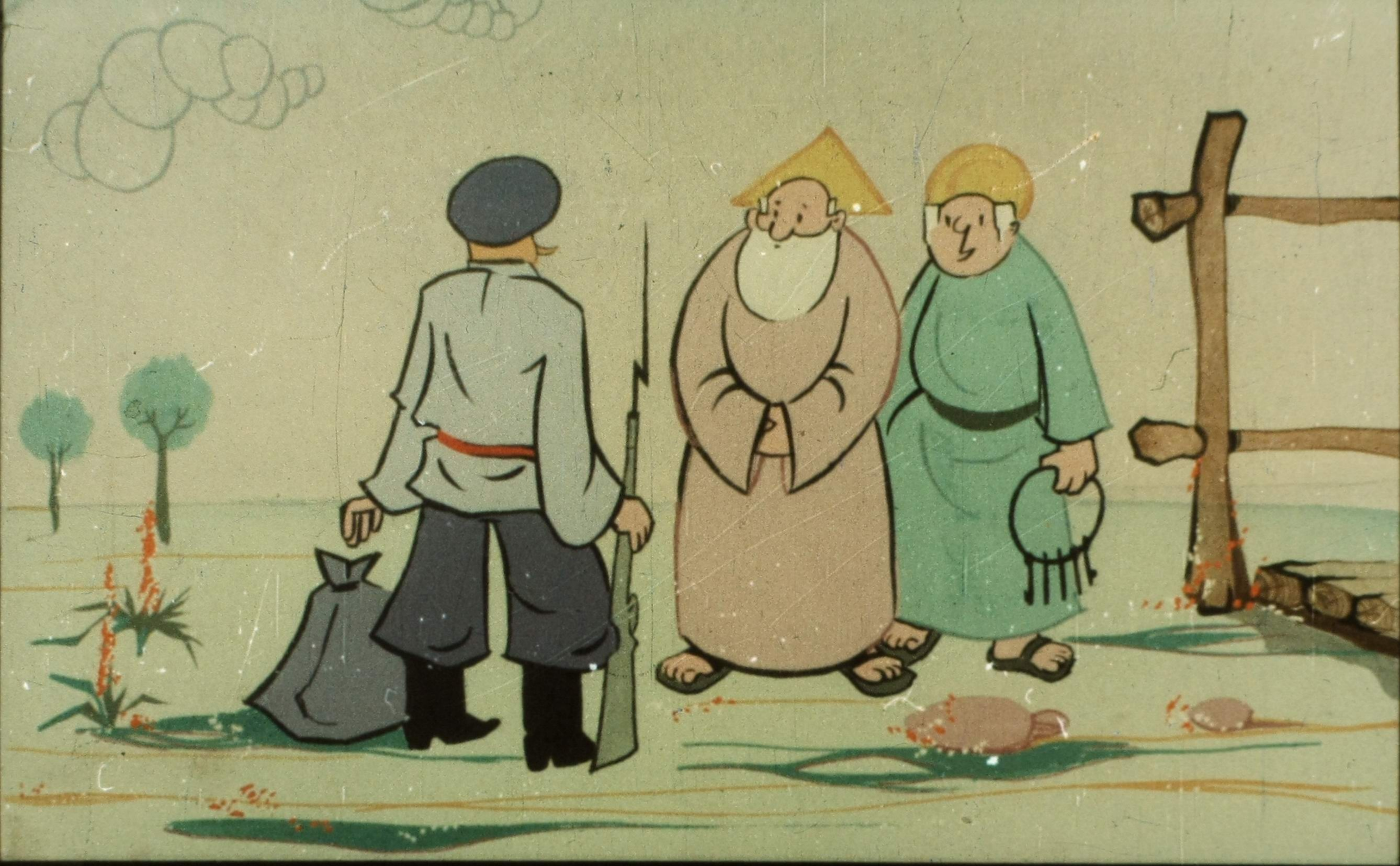

Dumnezeu pornește cu Sfintul Petre și-l ajung pe Ivan din urmă.
— Află, Ivane, că eu sînt Dumnezeu și pot să-ți dau orice-i cere, pentru că ești om drept și darnic.

— Doamne, blagoslovește-mi turbinca, ca ori pe cine oi vrea, să-l vîr înlăuntru și să nu poată ieși fără învoirea mea.

— Doamne, blagoslovește-mi turbinca, ca ori pe cine oi vrea, să-l vîr înlăuntru și să nu poată ieși fără învoirea mea.

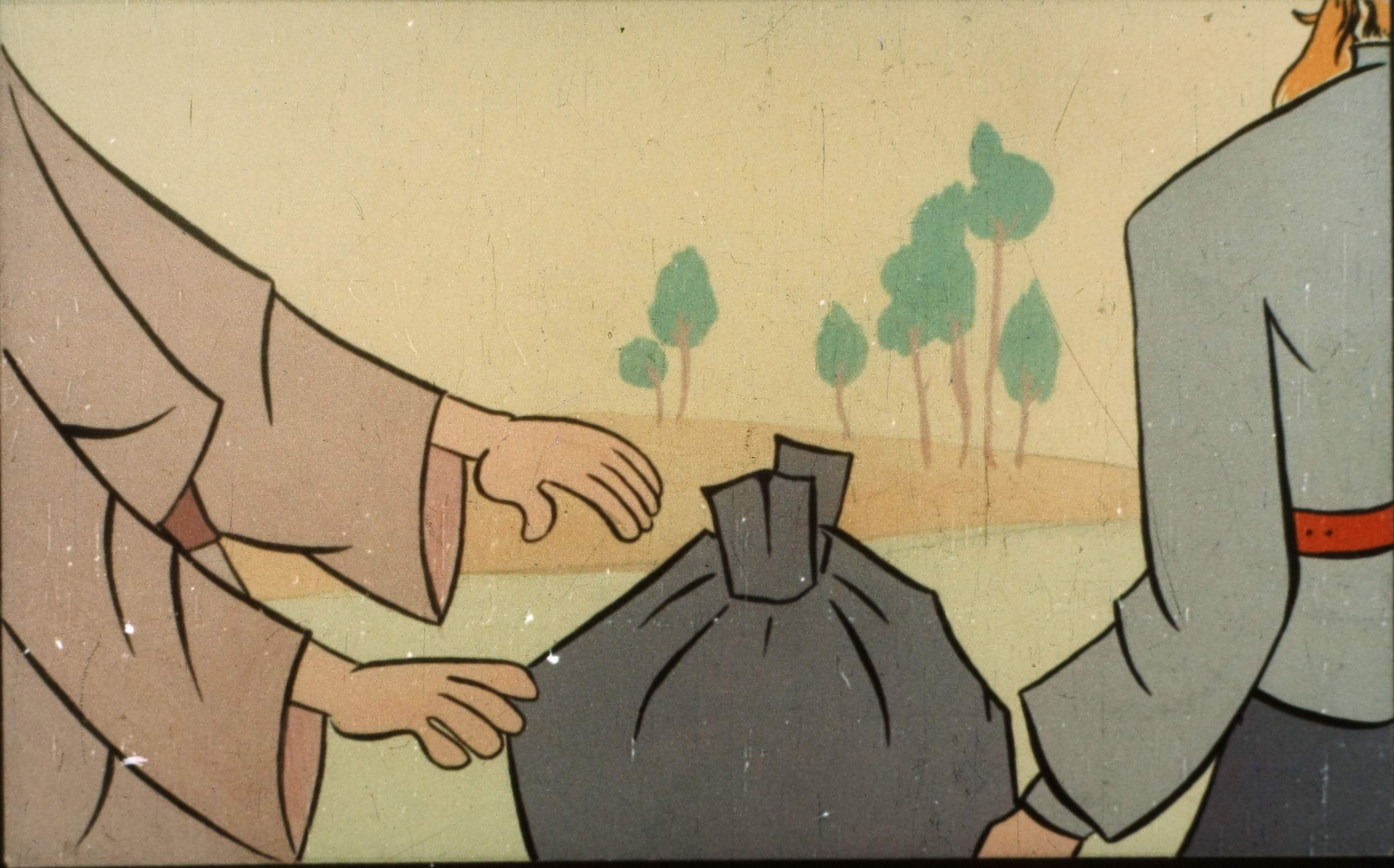

Dumnezeu blagoslovi turbinca și zise:
— Cînd te-i sătura de umblat prin lume, să vii să slujești la poarta mea.

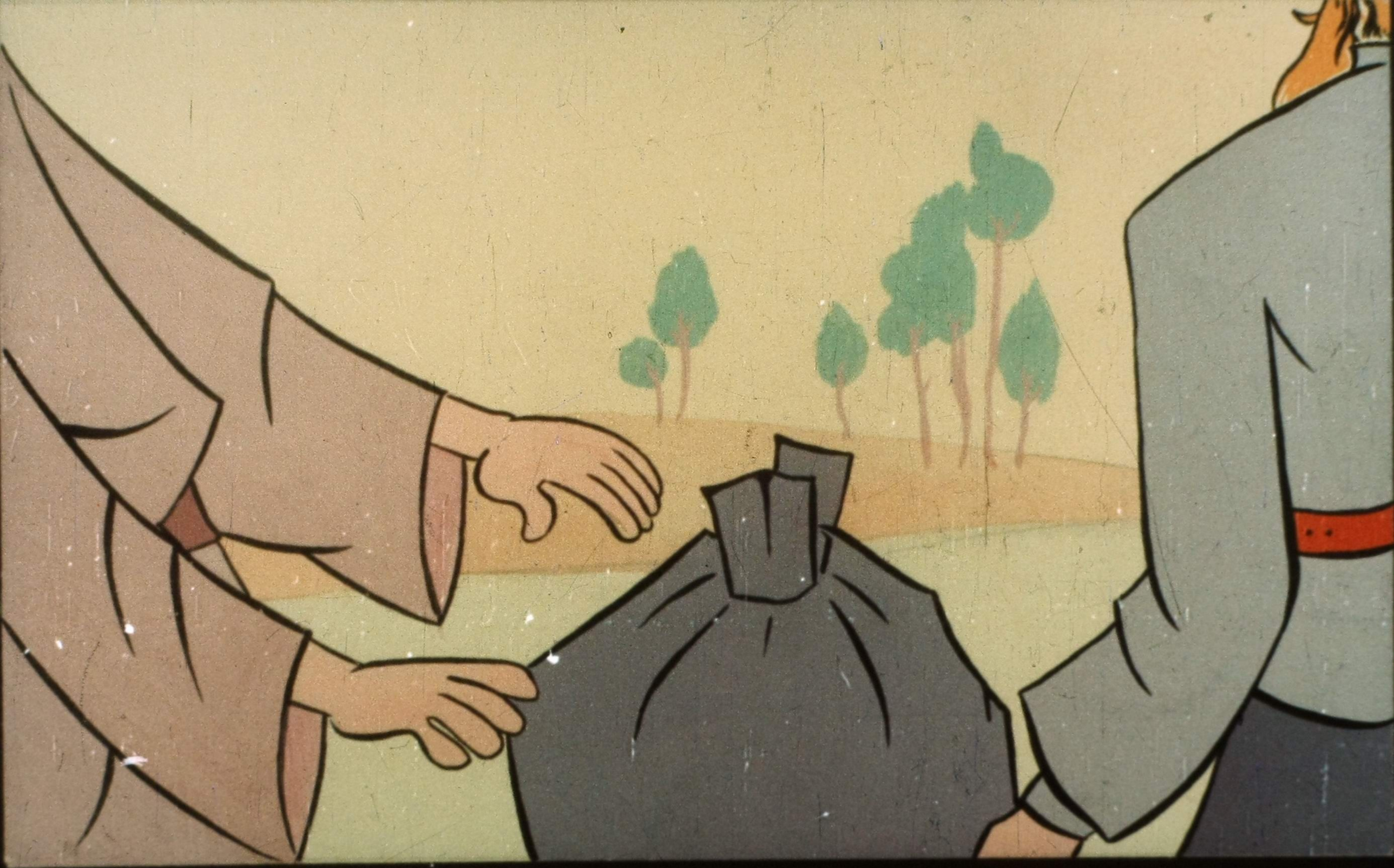

Dumnezeu blagoslovi turbinca și zise:
— Cînd te-i sătura de umblat prin lume, să vii să slujești la poarta mea.

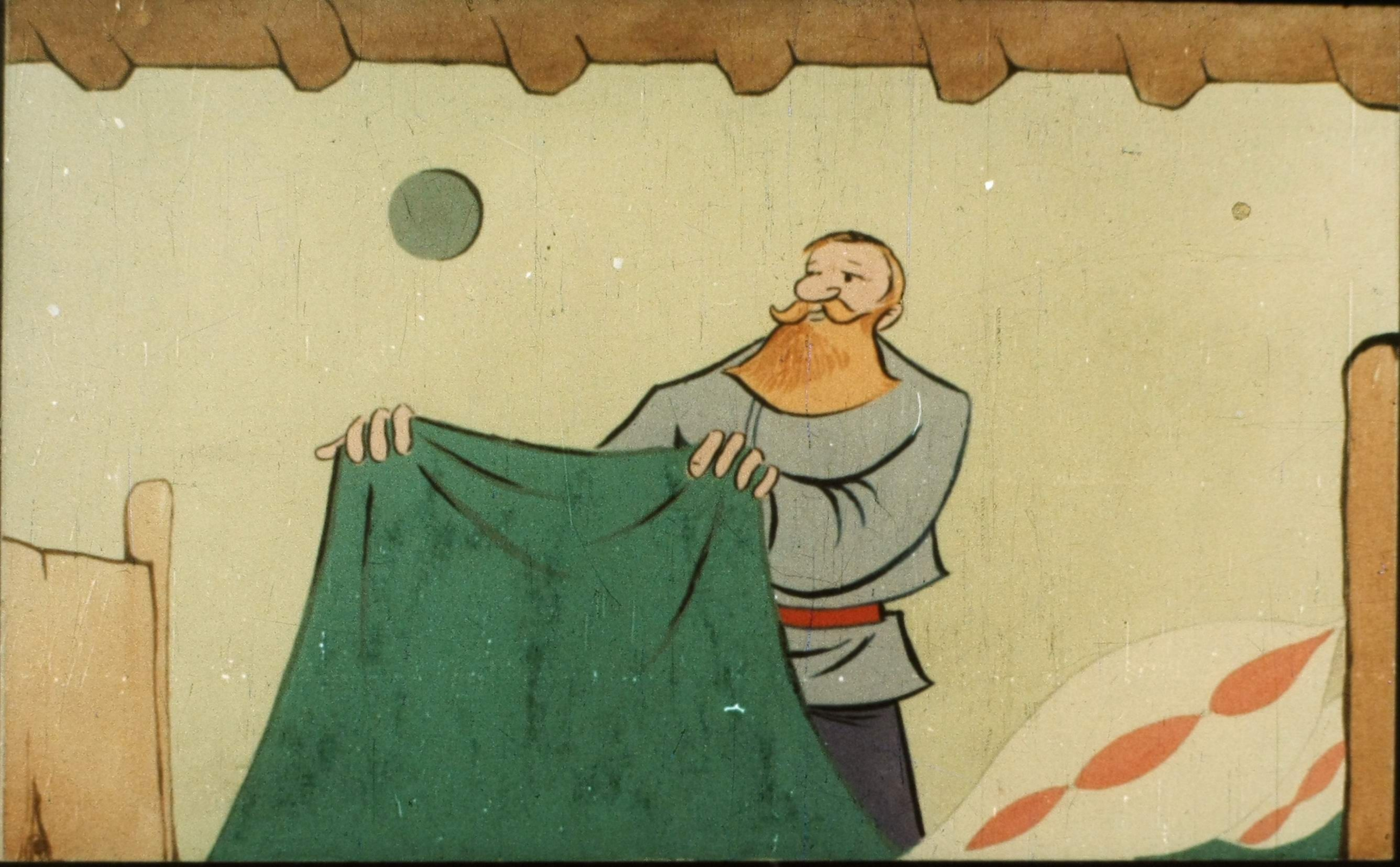

Ivan apucă spre niște curți boierești, se înfățișează boierului și cere găzduire. Intrat în odaia unde fusese găzduit, s-a tologit pe un divan moale, așternindu-se pe somn.

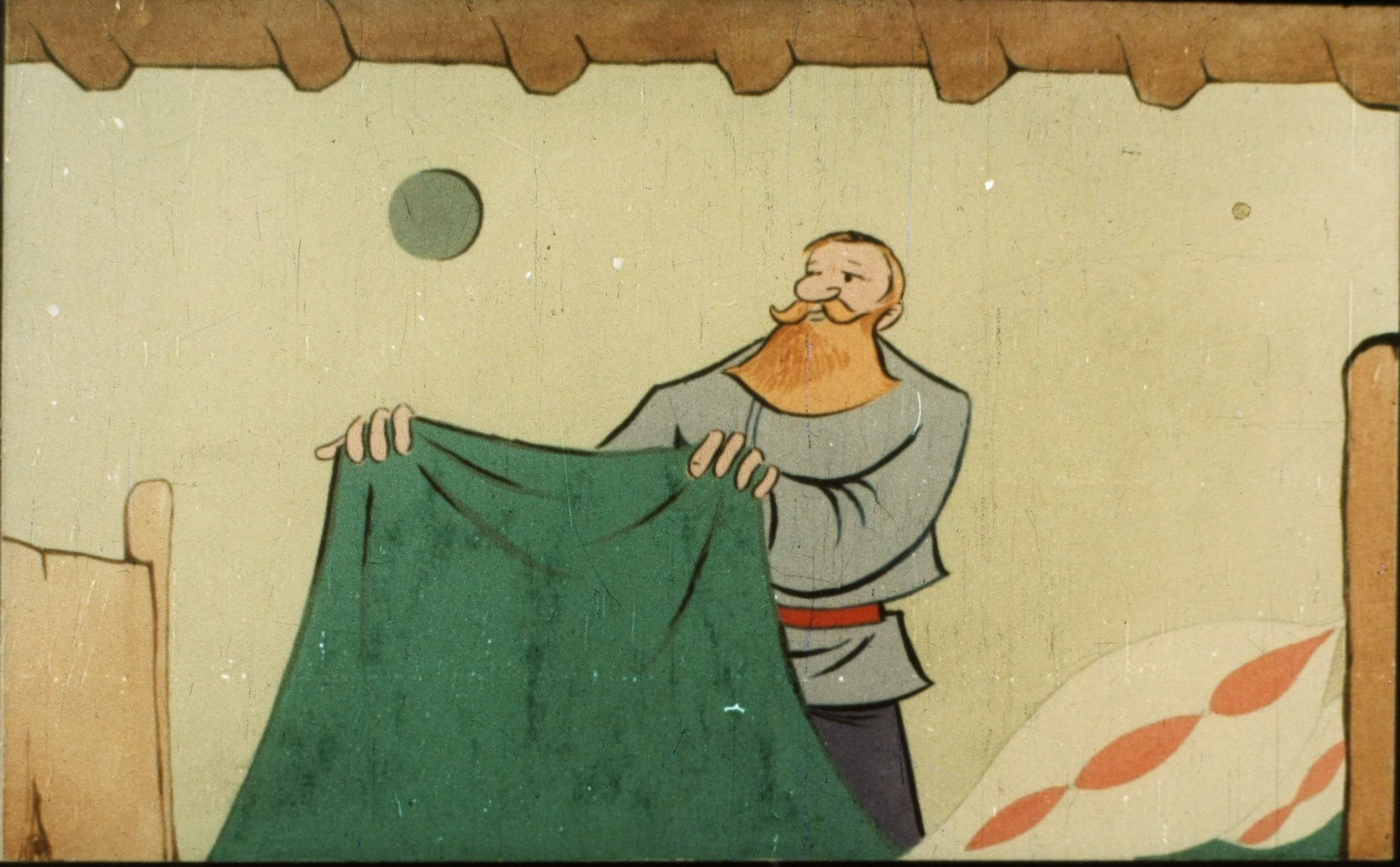

Ivan apucă spre niște curți boierești, se înfățișează boierului și cere găzduire. Intrat în odaia unde fusese găzduit, s-a tologit pe un divan moale, așternindu-se pe somn.

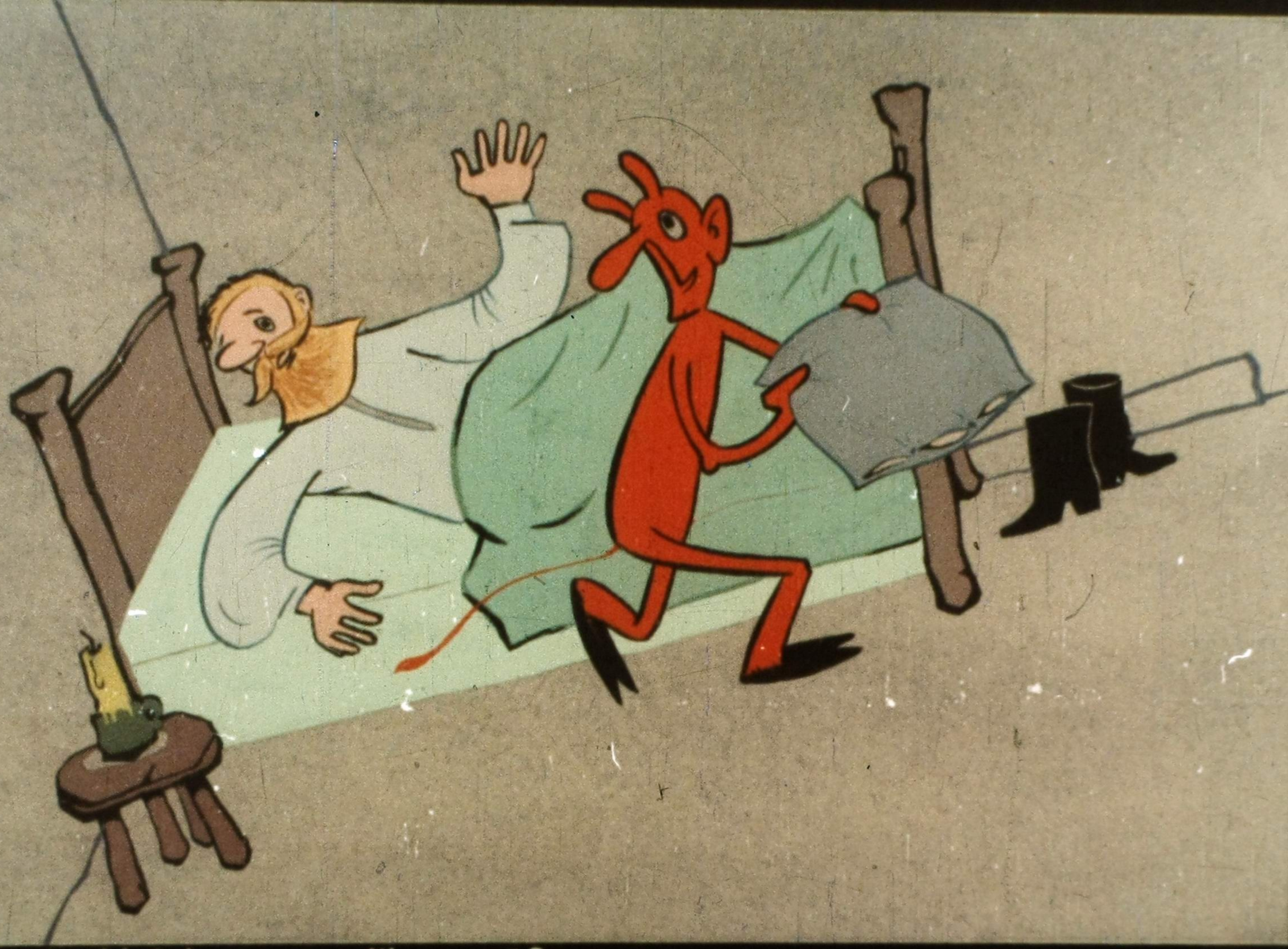

Dar poate bietul să se odihnească?
Cum a stins luminarea se trezește că-i smucește cineva perna de sub cap.
- Măi! ori casa asta nu-i curată, ori s-a cutremurat pământul.

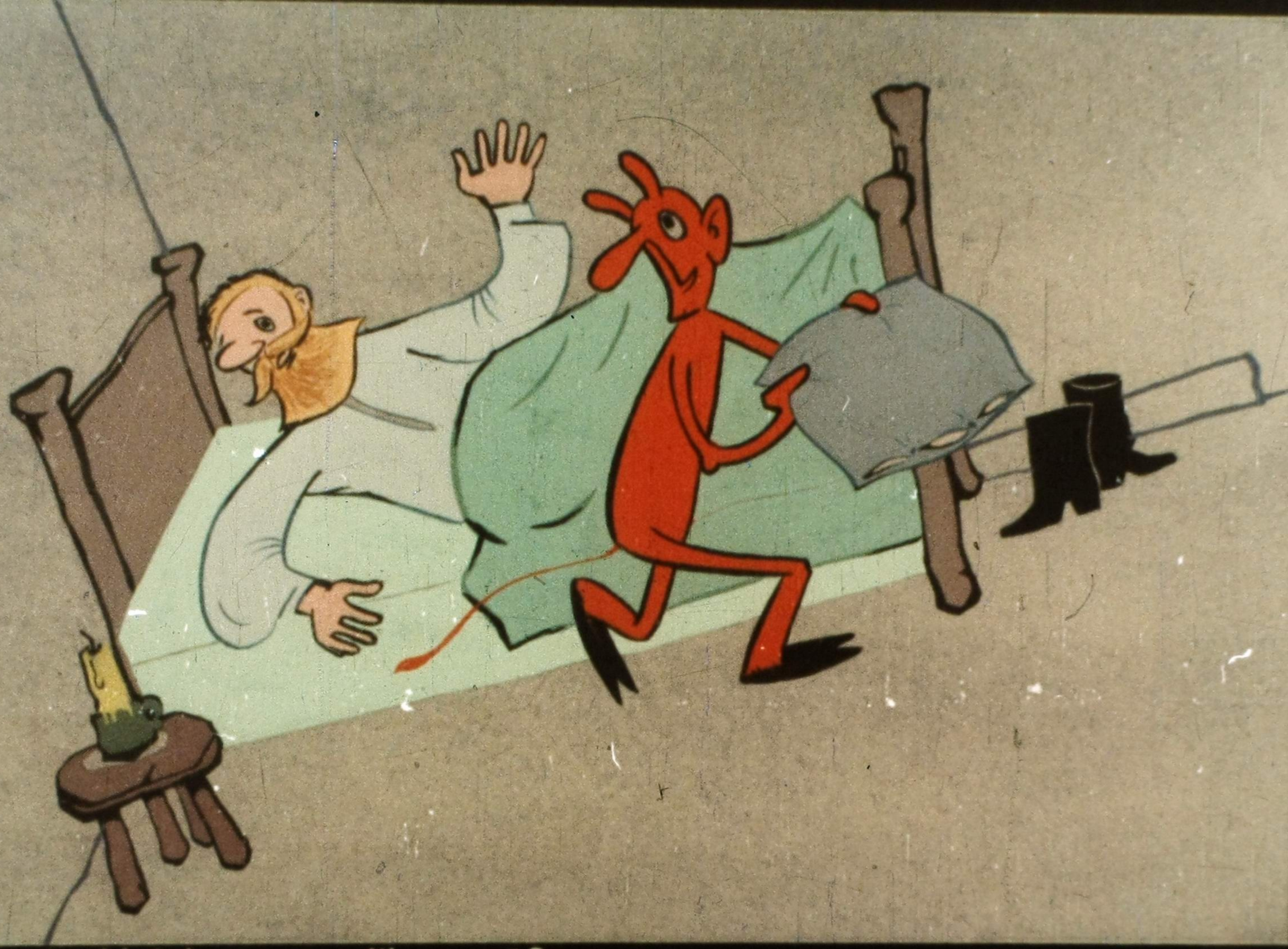

Dar poate bietul să se odihnească?
Cum a stins luminarea se trezește că-i smucește cineva perna de sub cap.
- Măi! ori casa asta nu-i curată, ori s-a cutremurat pământul.

Cînd să aţipească, se aud glasuri care de care mai uricioase.
Ivan se cam pricepe ce-ar fi asta şi strigă: — Paşol na turbinca!
Şi mulţimea de draci începe a se cărăbăni în turbincă.

Cînd să aţipească, se aud glasuri care de care mai uricioase.
Ivan se cam pricepe ce-ar fi asta şi strigă: — Paşol na turbinca!
Şi mulţimea de draci începe a se cărăbăni în turbincă.

Pe aproape de cîntători, Scaraoschi se vîră, el știe cum și pe unde,
în odaie la Ivan și-i șterge o palmă prin somn.
Ivan atunci iar strigă:-Pașol na turbinca!

Pe aproape de cîntători, Scaraoschi se vîră, el știe cum și pe unde,
în odaie la Ivan și-i șterge o palmă prin somn.
Ivan atunci iar strigă:-Pașol na turbinca!

— Ei, las' că vă judec eu! Am să vă muștruluiesc de au să ridă și cîinii de voi! Și ieșind afară face un tărăboi, de s-a sculat toată ograda în gura lui.

— Ei, las' că vă judec eu! Am să vă muștruluiesc de au să ridă și cîinii de voi! Și ieșind afară face un tărăboi, de s-a sculat toată ograda în gura lui.

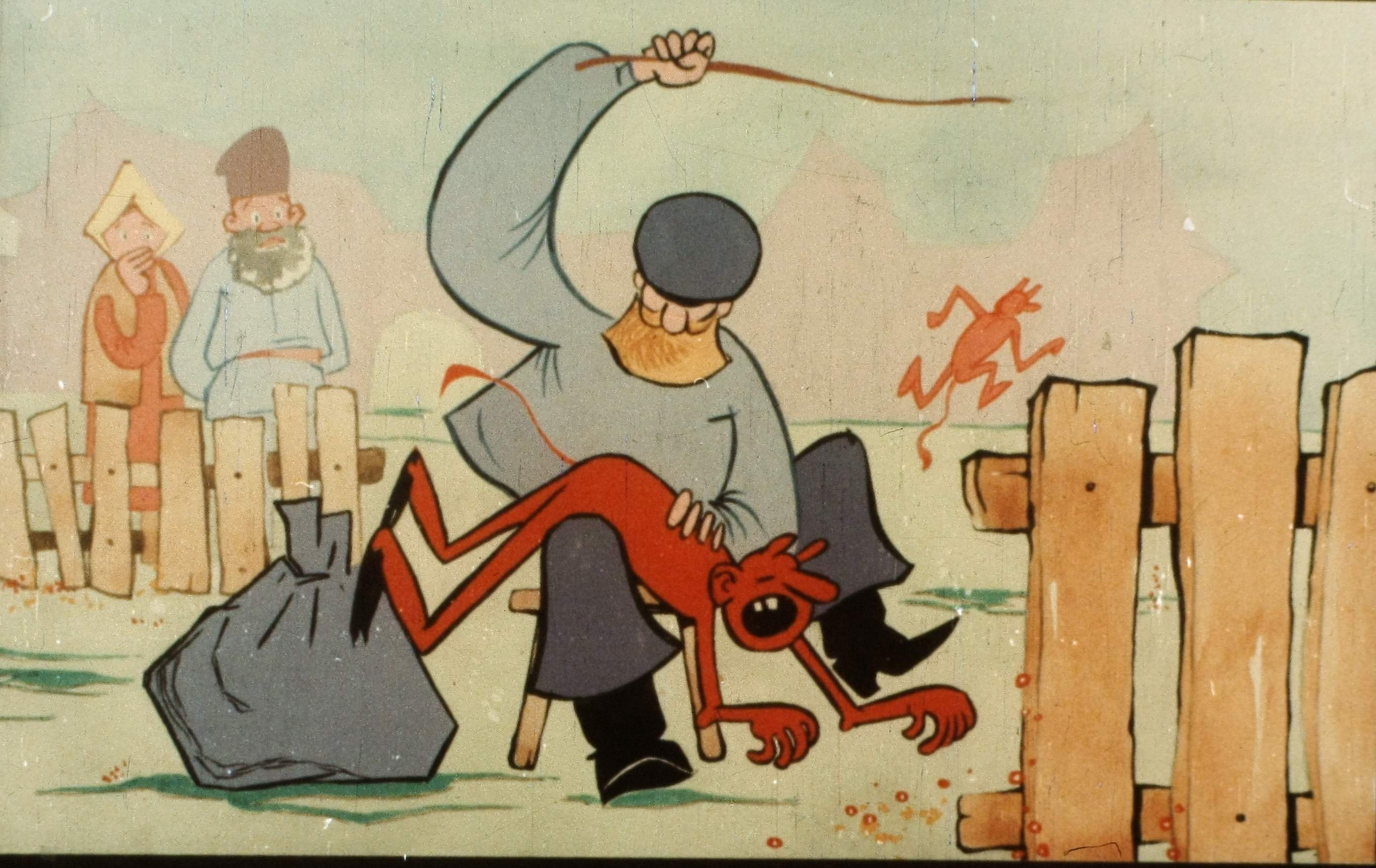

Dezleagă turbinca, numai cît să încapă mîna, și luînd cîte un drăcușor de cornițe, mi ți-l ardea cu palcele de-i crăpa pielea.

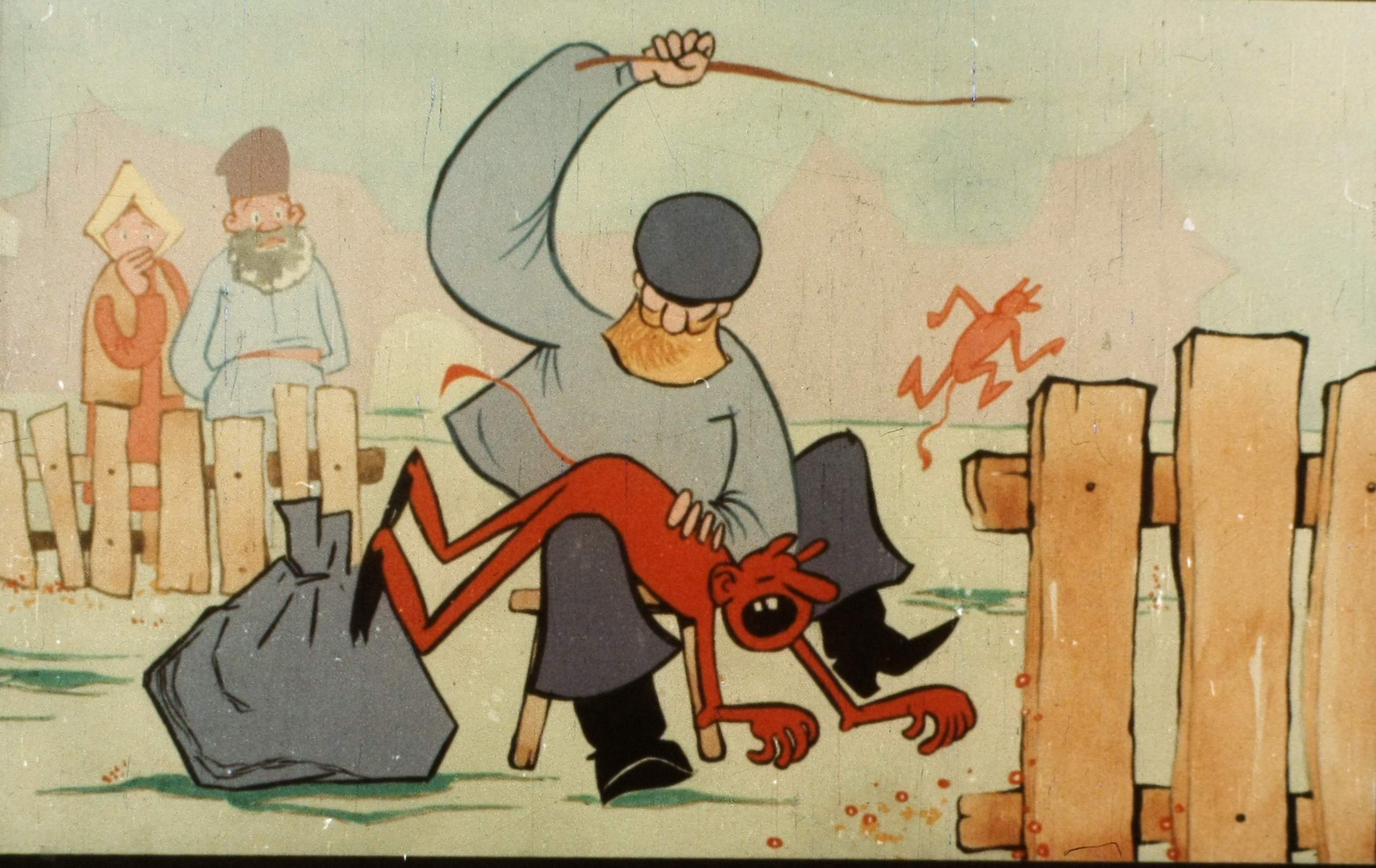

Dezleagă turbinca, numai cît să încapă mîna, și luînd cîte un drăcușor de cornițe, mi ți-l ardea cu palcele de-i crăpa pielea.

Mai la urmă scoate de barbă și pe Scaraoschi și-i trage un frecuș
de-i curgea sufletul.

Mai la urmă scoate de barbă și pe Scaraoschi și-i trage un frecuș
de-i curgea sufletul.

— De acum, zise boierul, rămîi la mine, Ivane.
— Ba nu, mă duc să-l slujesc pe Dumnezeu!
Se încinge cu sabia, pune turbinca la șold, pușca de-a umăr și se tot duce.

— De acum, zise boierul, rămîi la mine, Ivane.
— Ba nu, mă duc să-l slujesc pe Dumnezeu!
Se încinge cu sabia, pune turbinca la șold, pușca de-a umăr și se tot duce.

Ca prin minune se trezește la poarta raiului.
— Cine-i acolo? întrebă Sfintul Petre.
— Eu, Ivan. Tabacioc, votchi, lăutari sînt?
— Nu-s, la iad, Ivane, nu aici.

Ca prin minune se trezește la poarta raiului.
— Cine-i acolo? întrebă Sfintul Petre.
— Eu, Ivan. Tabacioc, votchi, lăutari sînt?
— Nu-s, la iad, Ivane, nu aici.

Nu umblă mult și dă de poarta iadului. Dracul de la poartă, gîndind că e vrun mușterеu de-a lor, deschide. Și se trezesc cu Ivan Turbincă!

Nu umblă mult și dă de poarta iadului. Dracul de la poartă, gîndind că e vrun mușterеu de-a lor, deschide. Și se trezesc cu Ivan Turbincă!

De la o vreme se chefăluiește Ivan, luind pe draci și pe drăcoaice la joc.

De la o vreme se chefăluiește Ivan, luind pe draci și pe drăcoaice la joc.

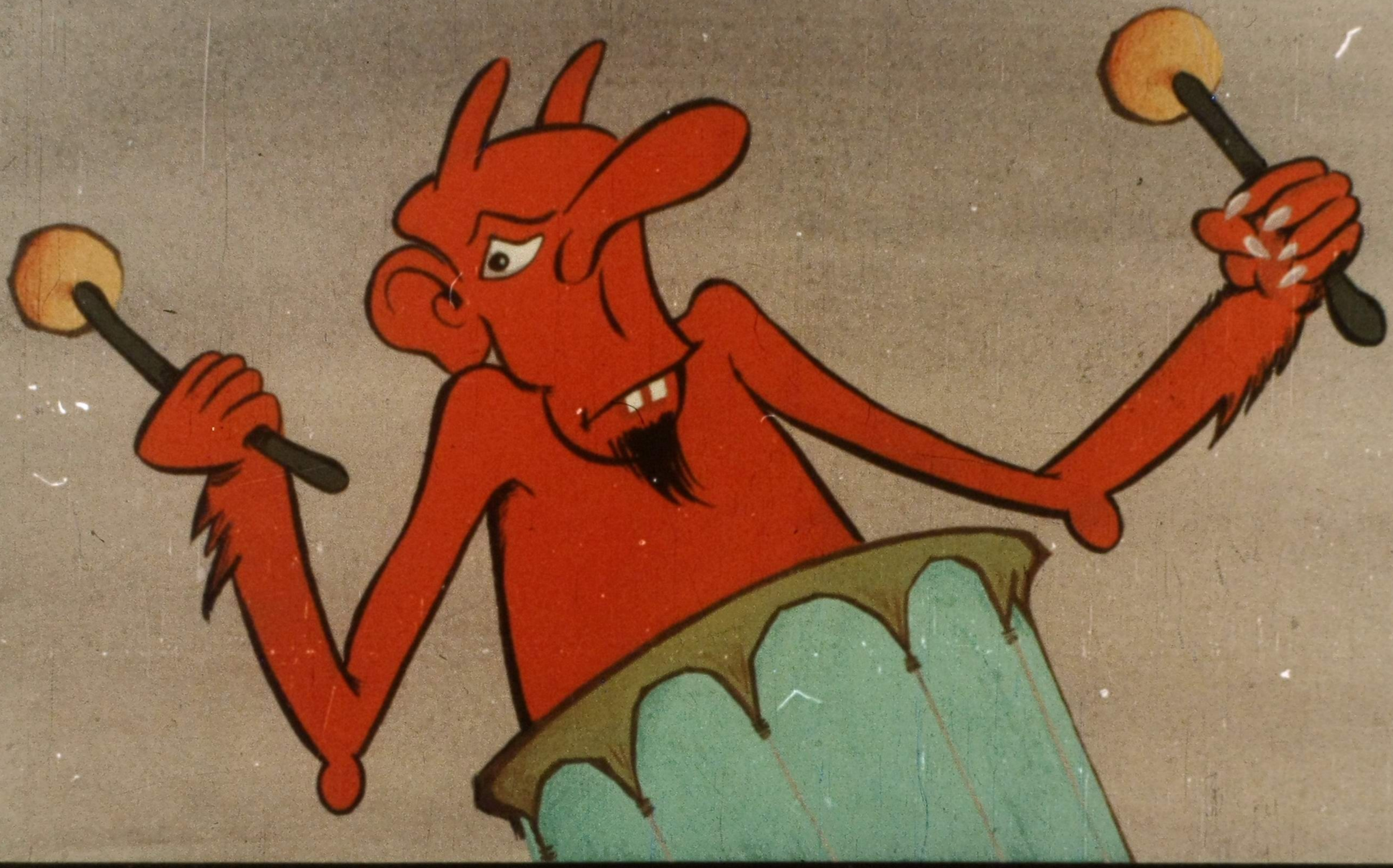

Amu, ce să facă dracii să-l urnească de acolo?
Talpa iadului face iute o darabană, iese cu dinsa afară și începe a bate ca de război.

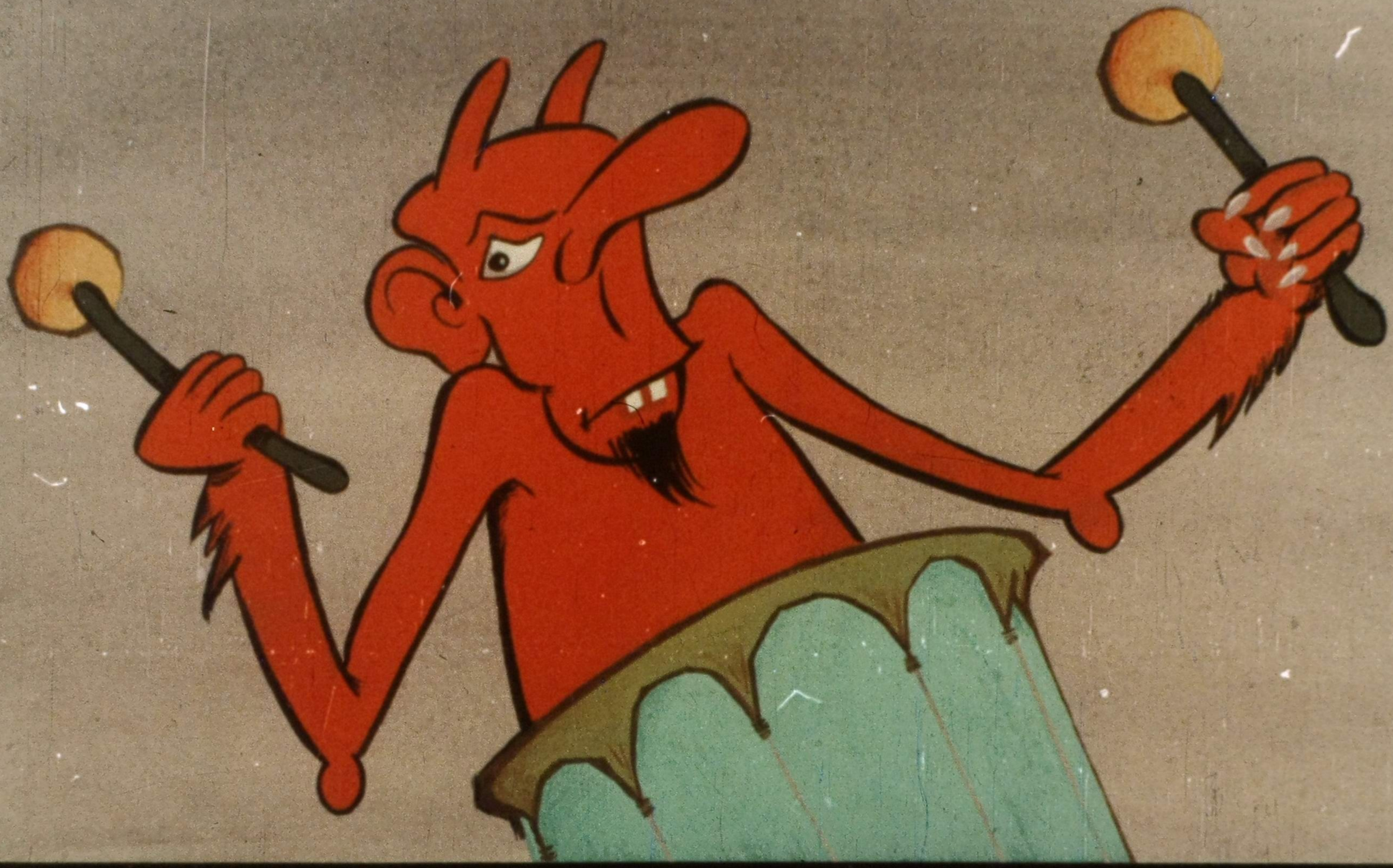

Amu, ce să facă dracii să-l urnească de acolo?
Talpa iadului face iute o darabană, iese cu dinsa afară și începe a bate ca de război.

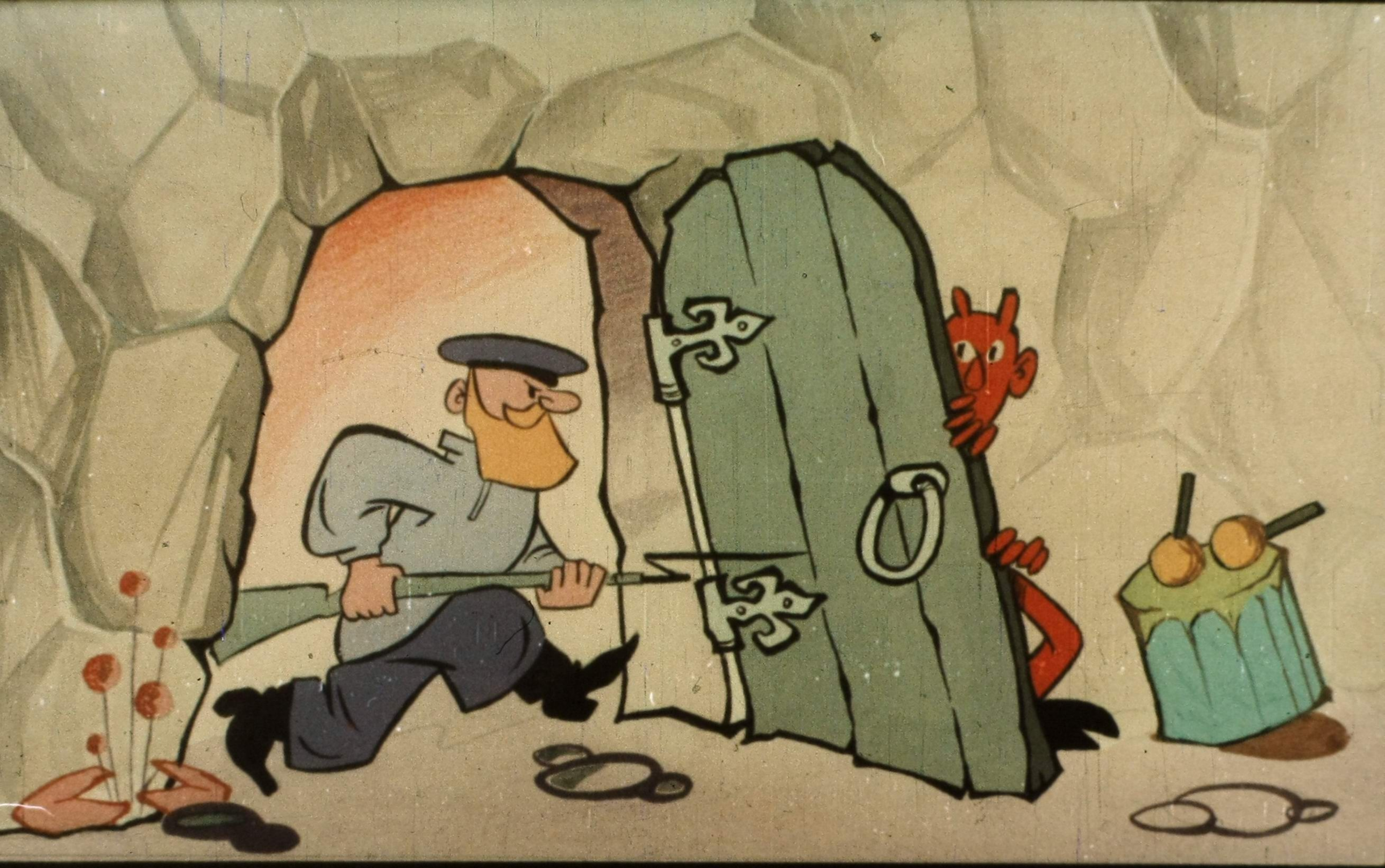

Ivan iese cu pușca la umăr să vadă ce este.
Talpa iadului atunci face țuști! înlăuntru, și dracii tronc! închid poarta după Ivan.

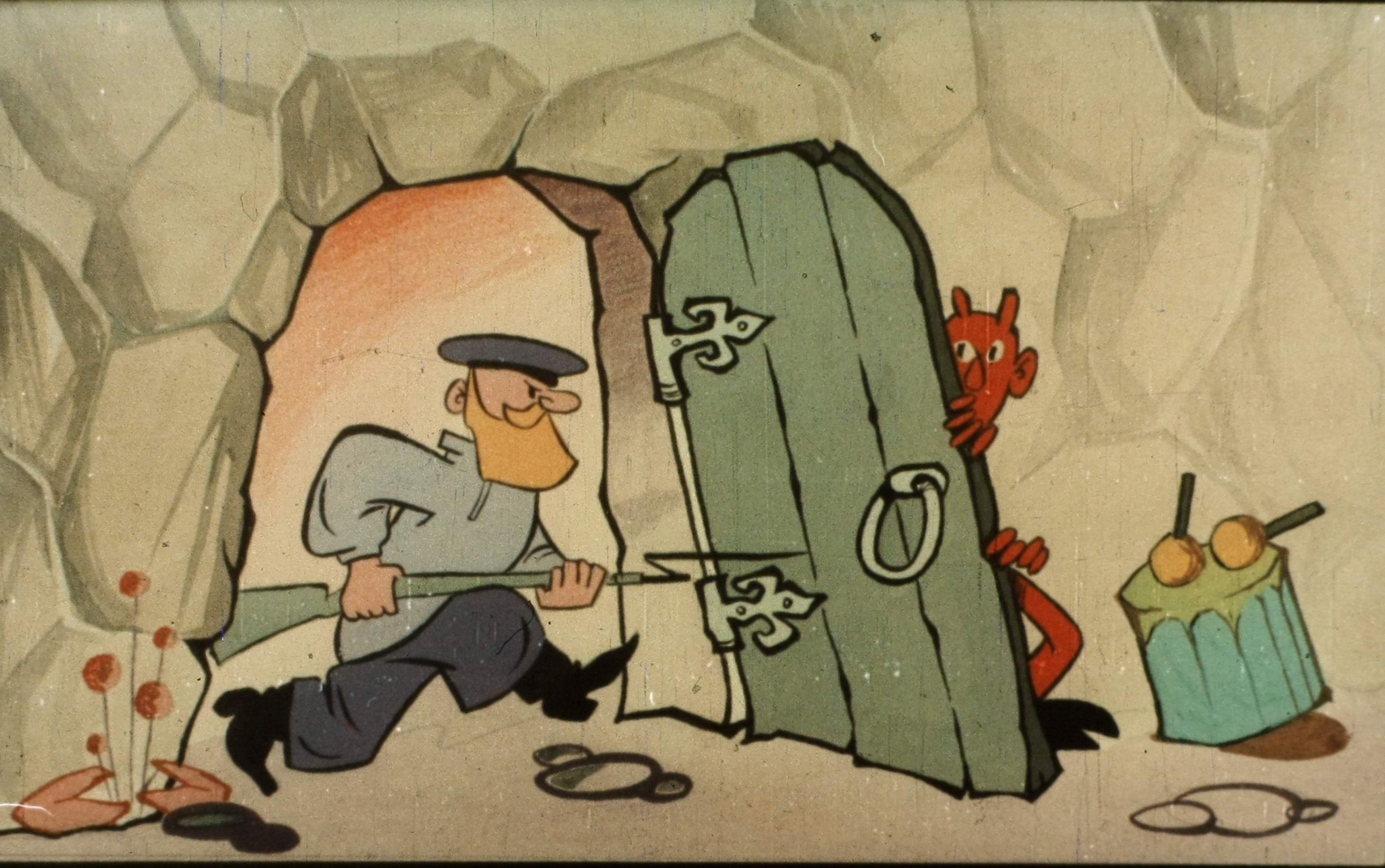

Ivan iese cu pușca la umăr să vadă ce este.
Talpa iadului atunci face țuști! înlăuntru, și dracii tronc! închid poarta după Ivan.

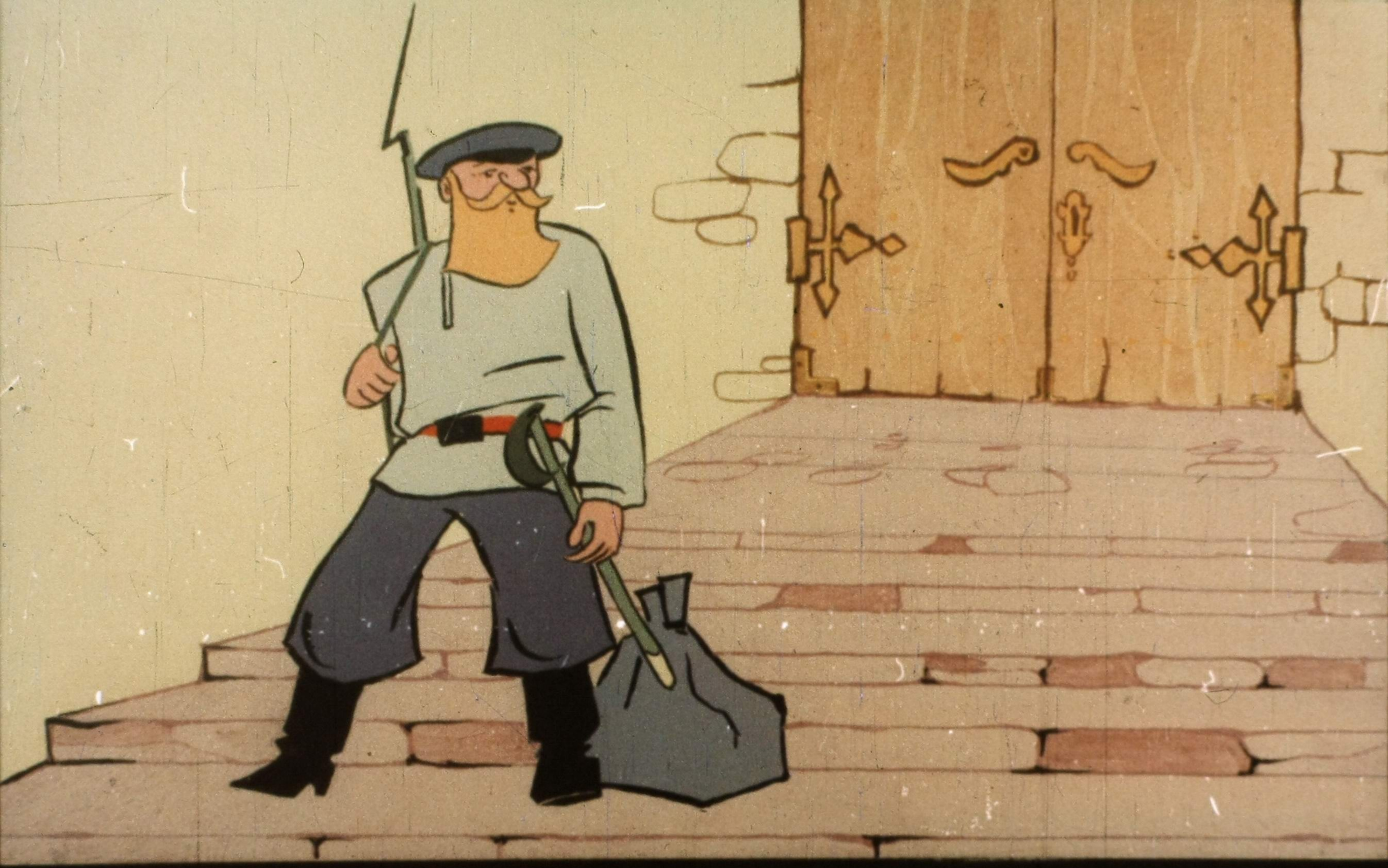

Văzind Ivan porțile iadului ferecate, pornește iar la rai.
Cum ajunge la poartă se și pune de strajă.

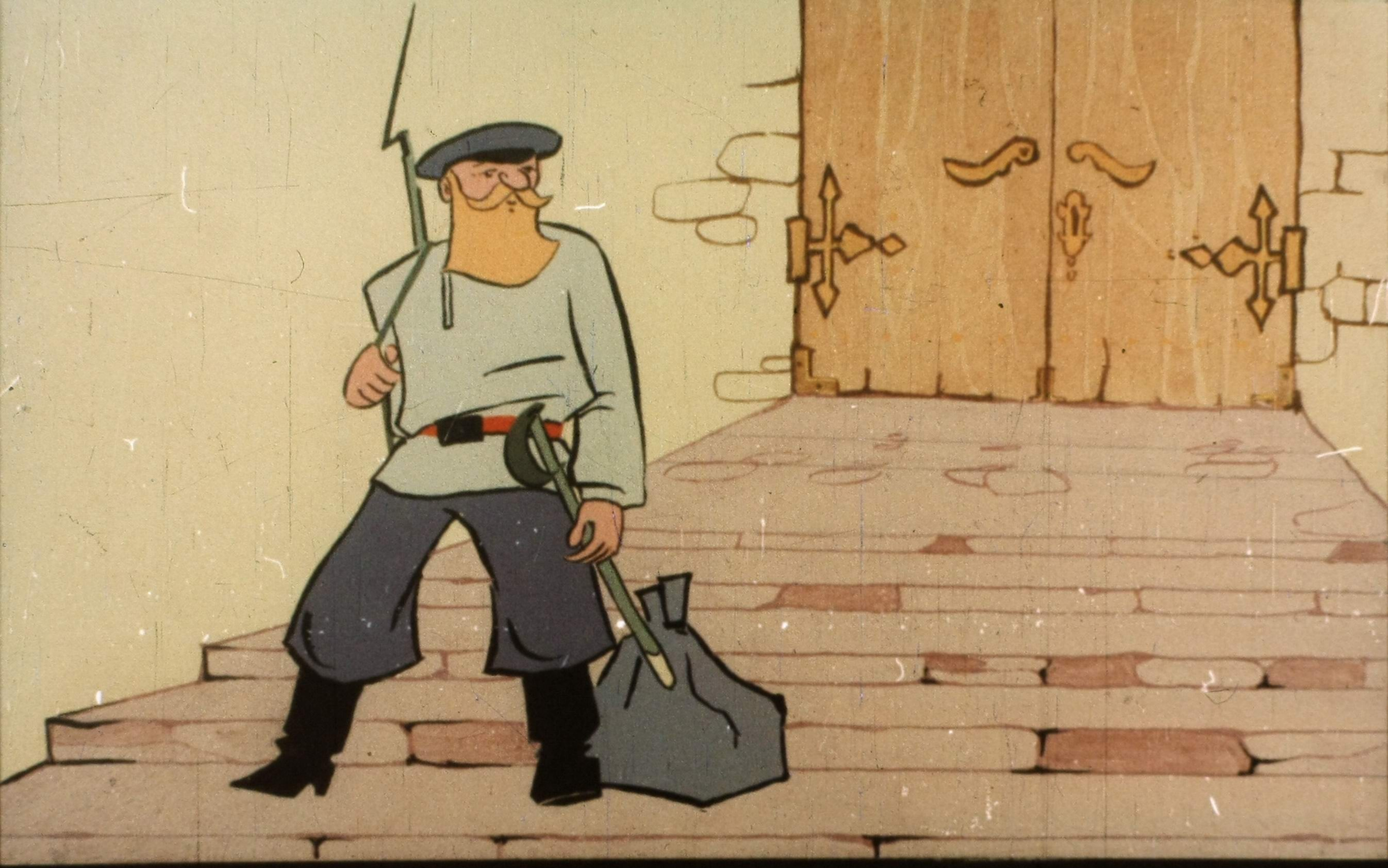

Văzind Ivan porțile iadului ferecate, pornește iar la rai.
Cum ajunge la poartă se și pune de strajă.

Nu mult după aceasta, iaca vine și Moartea ca să primească porunci. Ivan, văzînd că Moartea dă chioară peste dînsul, se stropșește la ea:
— Pașol, vidma, na turbinca!

Nu mult după aceasta, iaca vine și Moartea ca să primească porunci. Ivan, văzînd că Moartea dă chioară peste dînsul, se stropșește la ea:
— Pașol, vidma, na turbinca!

Moartea se bagă în turbincă. Ivan leagă turbinca la gură și-o anină într-un copac, apoi, se înfățișează înaintea lui Dumnezeu.

Moartea se bagă în turbincă. Ivan leagă turbinca la gură și-o anină într-un copac, apoi, se înfățișează înaintea lui Dumnezeu.

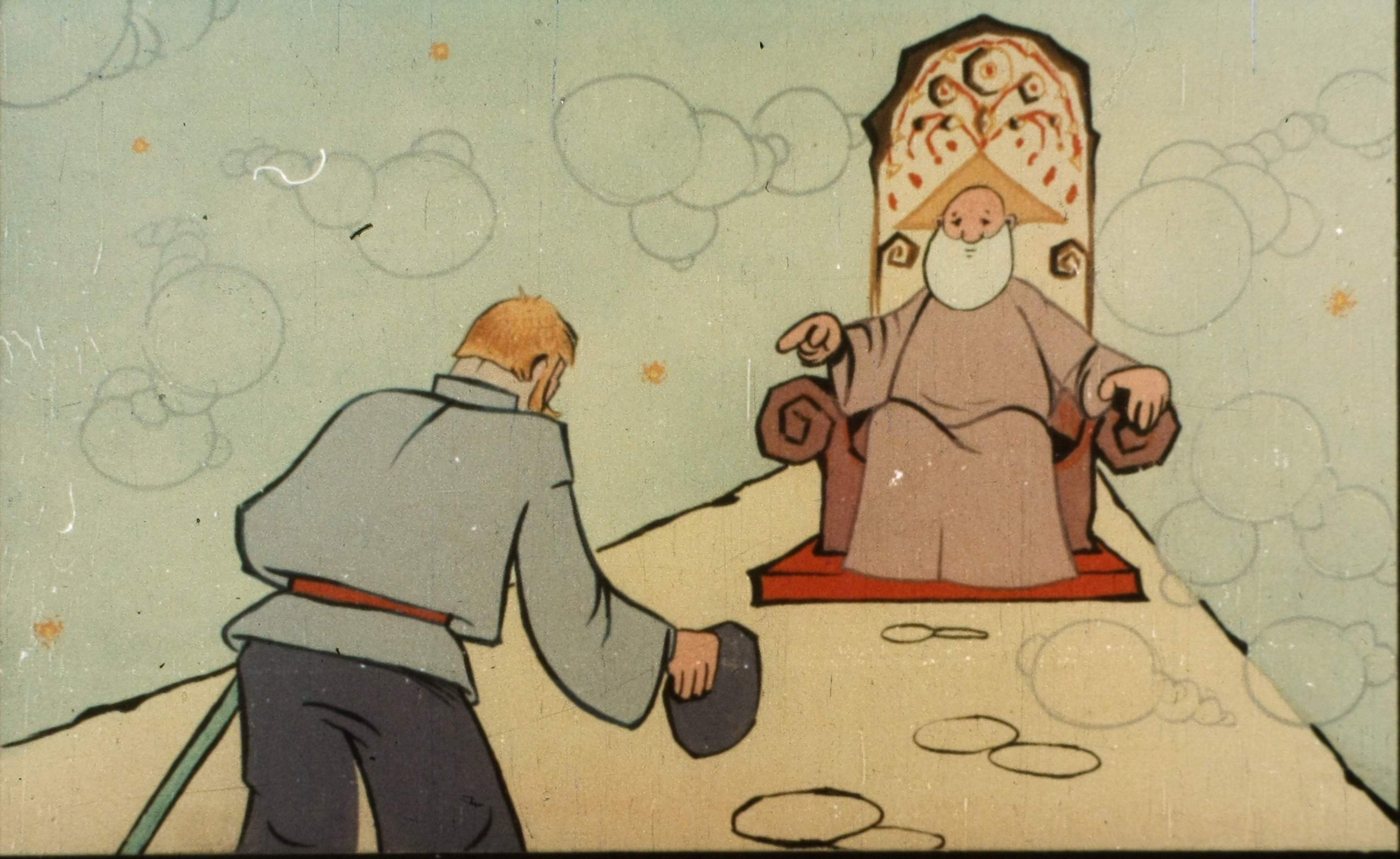

— Doamne, a venit Moartea și întreabă ce mai poruncești.
— Spune-i, Ivane, că poruncesc să moară trei ani de zile, de-a rîndul, numai oameni bătrîni, așa ca tine.

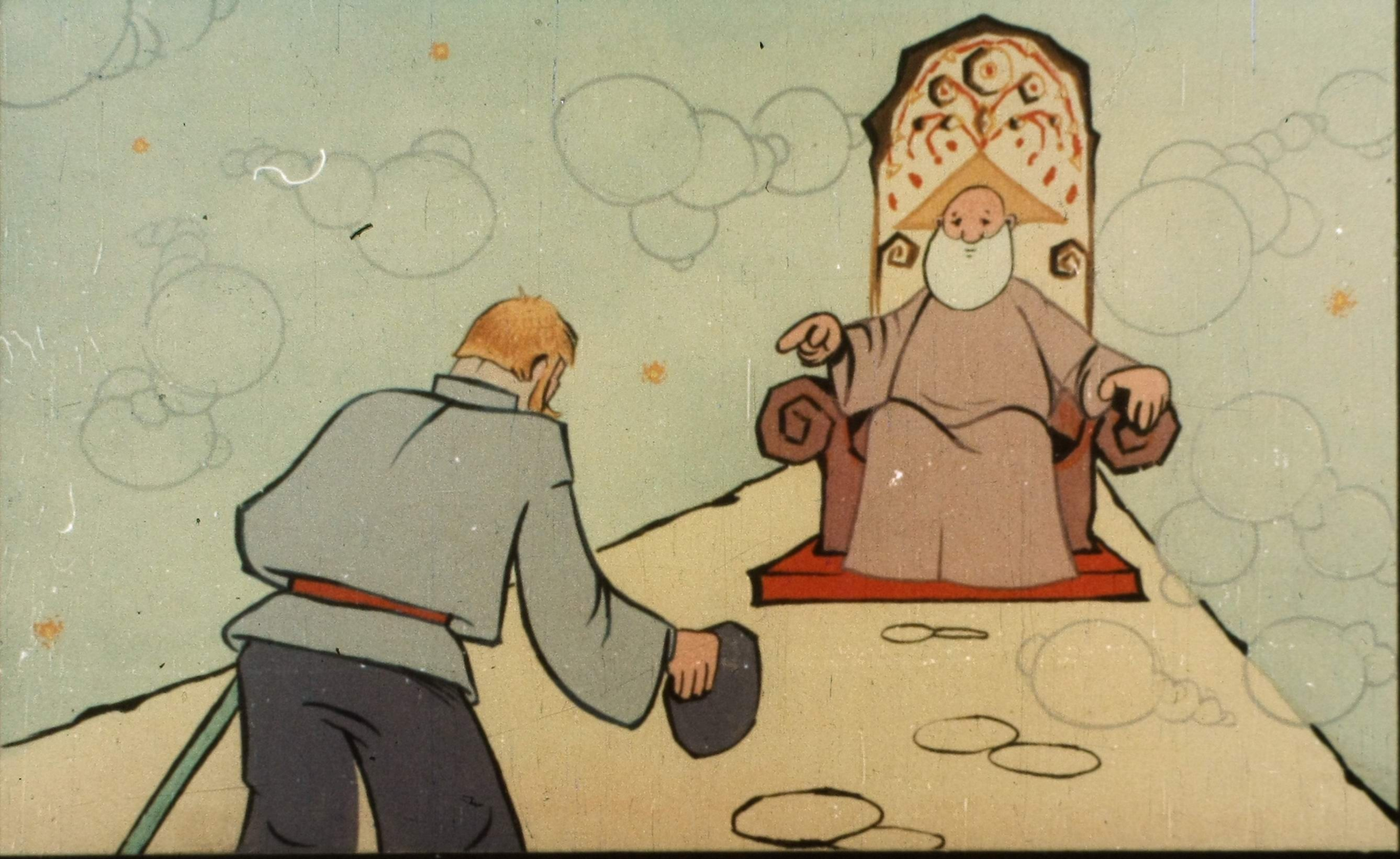

— Doamne, a venit Moartea și întreabă ce mai poruncești.
— Spune-i, Ivane, că poruncesc să moară trei ani de zile, de-a rîndul, numai oameni bătrîni, așa ca tine.

Și ducîndu-se Ivan, scoate Moartea de la închisoare și-i zice: Dumnezeu
a poruncit să mănînci trei ani numai pădure bătrînă.

Și ducîndu-se Ivan, scoate Moartea de la închisoare și-i zice: Dumnezeu
a poruncit să mănînci trei ani numai pădure bătrînă.

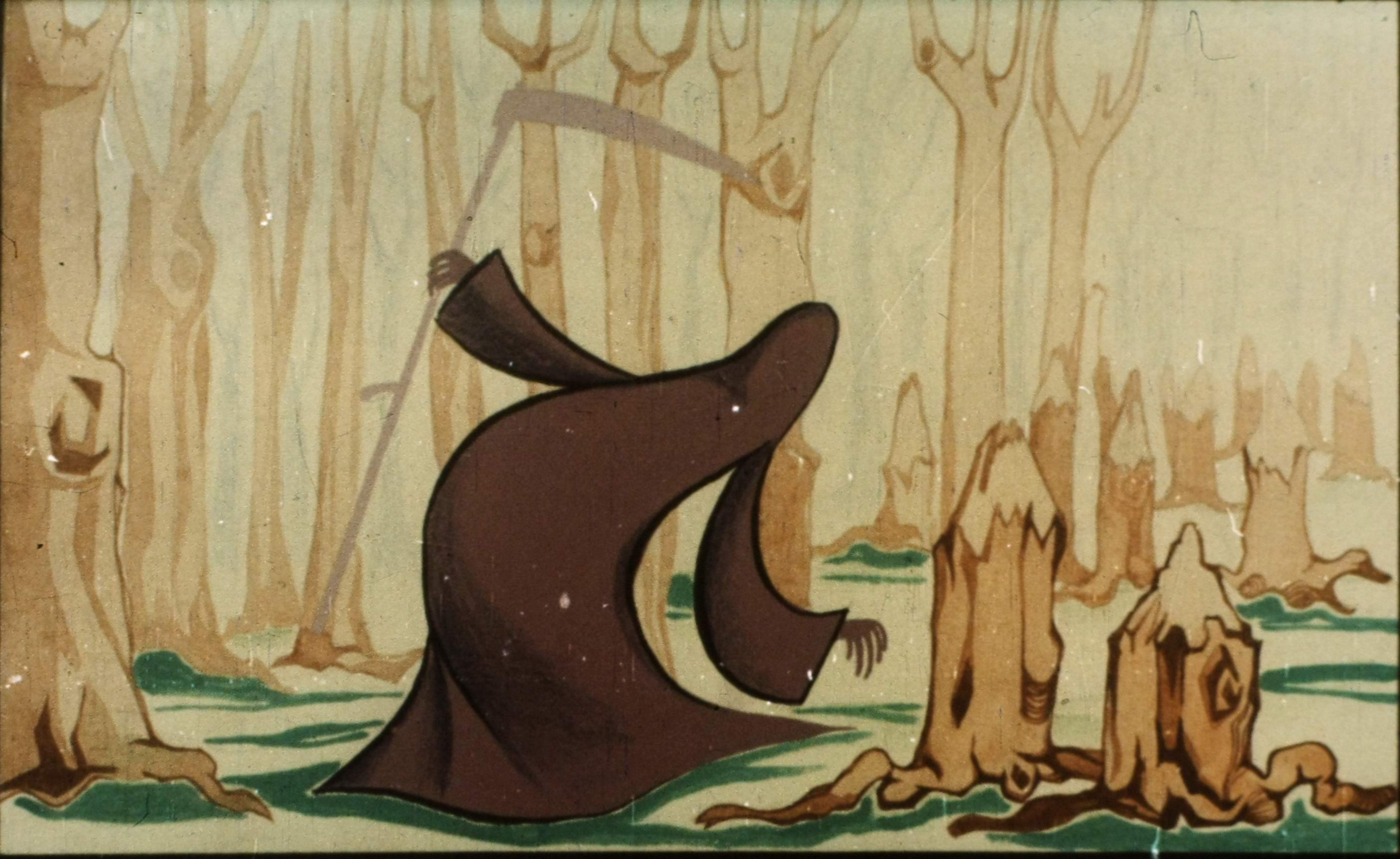

Pornește, atunci, Moartea, prin codri și începe a roade la copaci bătrîni de-i pocneau fălcile.

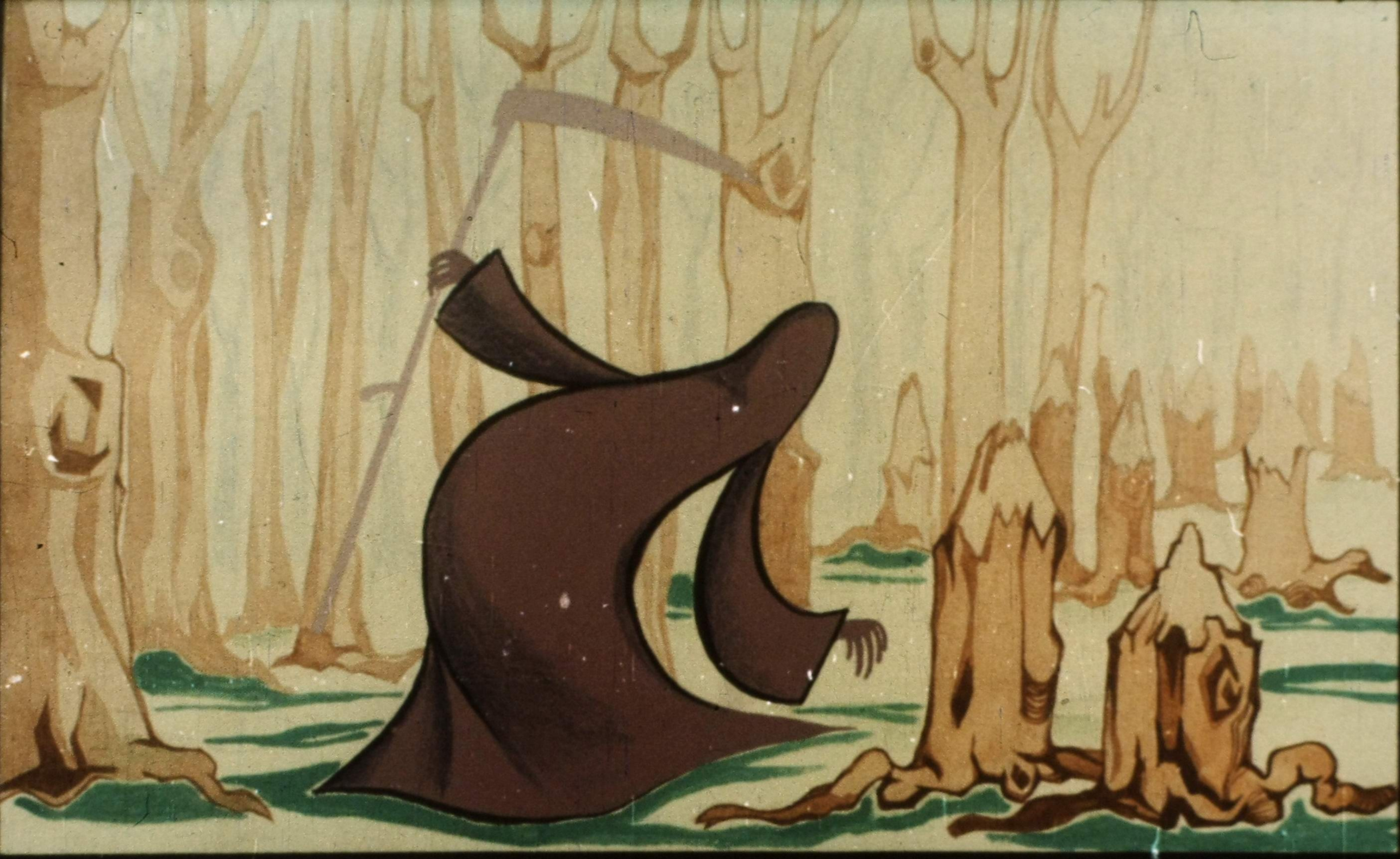

Pornește, atunci, Moartea, prin codri și începe a roade la copaci bătrîni de-i pocneau fălcile.

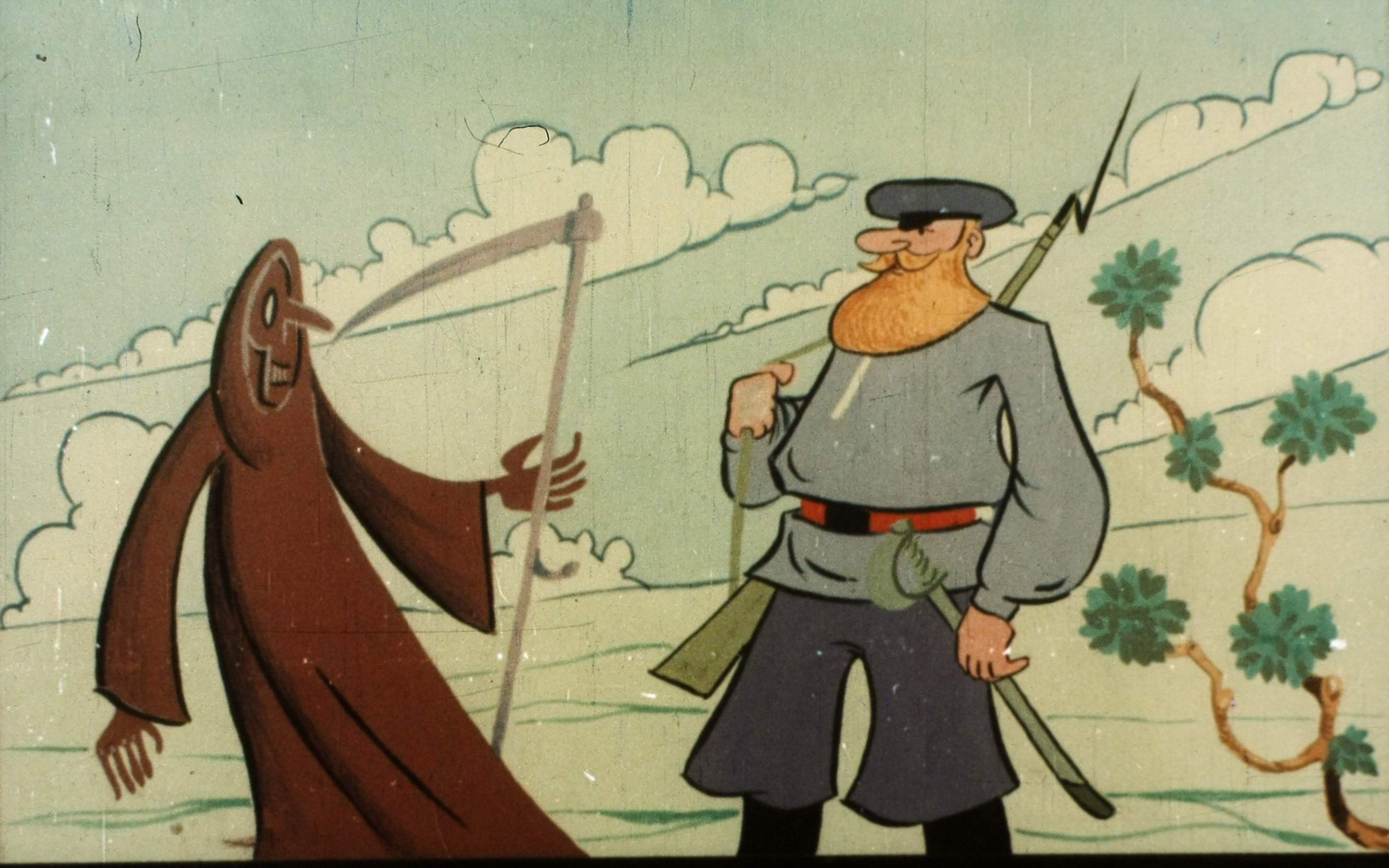

Supărată ca vai de ea, după ce se împlinesc trei ani, pornește la Dumnezeu să primească porunci.
Cînd acolo, dă cu ochii de Ivan.

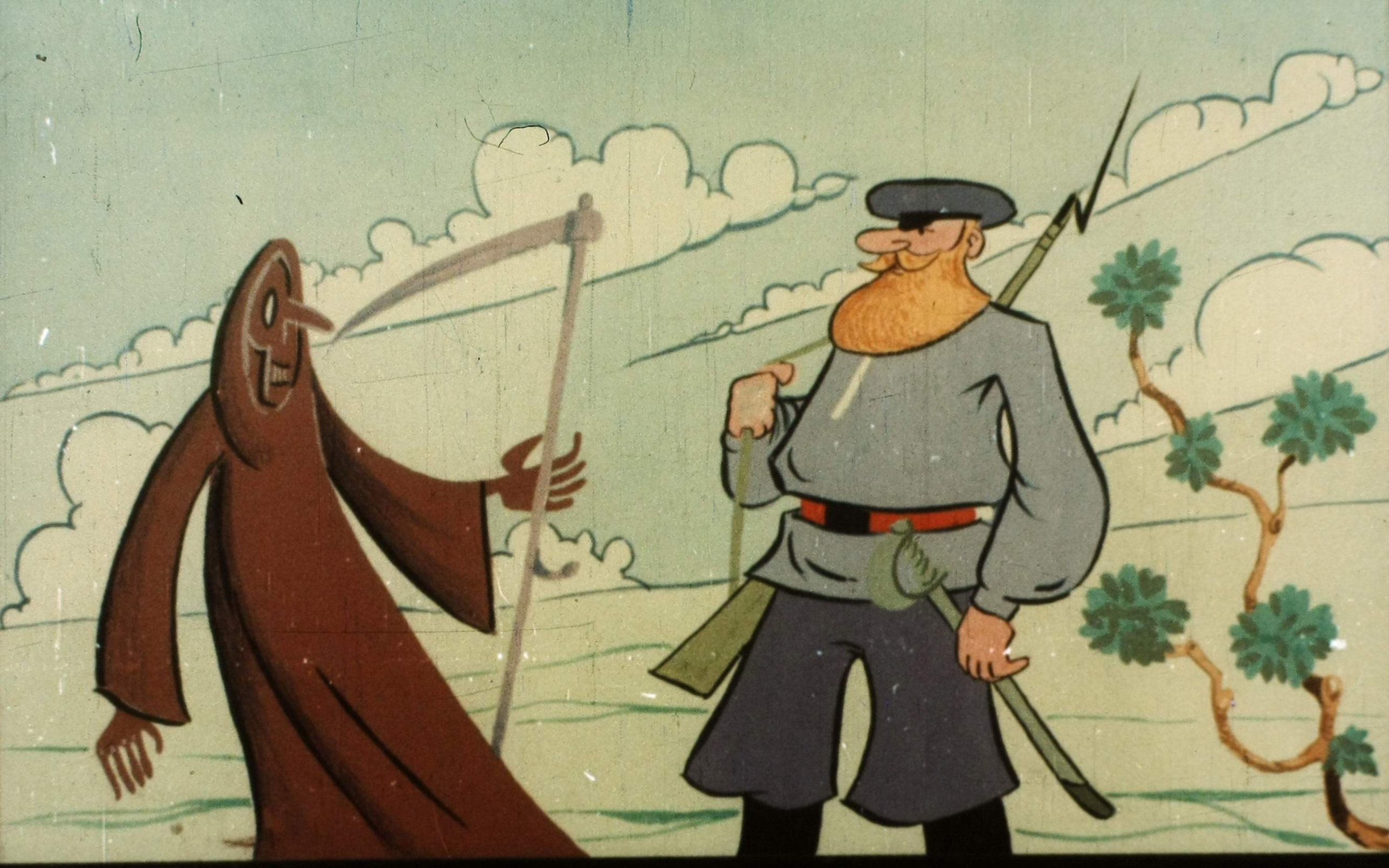

Supărată ca vai de ea, după ce se împlinesc trei ani, pornește la Dumnezeu să primească porunci.
Cînd acolo, dă cu ochii de Ivan.

Acum mi-i da drumul să intru la Dumnezeu că tare mai am treabă.
— Ia mai pune-ți pofta la o parte! Pașol, na turbinca, vidma.

Acum mi-i da drumul să intru la Dumnezeu că tare mai am treabă.
— Ia mai pune-ți pofta la o parte! Pașol, na turbinca, vidma.

După ce s-a înfățișat la Dumnezeu, Ivan scoate iar Moartea din turbincă și-i zice: — Să mănînci trei ani numai pădure tînără, și alți trei numai vlăstări fragede.

După ce s-a înfățișat la Dumnezeu, Ivan scoate iar Moartea din turbincă și-i zice: — Să mănînci trei ani numai pădure tînără, și alți trei numai vlăstări fragede.

Și Moartea începe cînd a roade copaci tineri, cînd a forfeca smicele și nuiele, de-i pîrîiau măselele și o dureau șelele, întinzîndu-se și plecîndu-se atîta.

Și Moartea începe cînd a roade copaci tineri, cînd a forfeca smicele și nuiele, de-i pîrîiau măselele și o dureau șelele, întinzîndu-se și plecîndu-se atîta.

Cînd se împlinesc cei șase ani, iar pornește la Dumnezeu și iar nimerește în turbinca lui Ivan.

— Și de acum nici mai spun lui Dumnezeu despre tine. În turbincă au să-ți putrezească ciolanele.

Cînd se împlinesc cei șase ani, iar pornește la Dumnezeu și iar nimerește în turbinca lui Ivan.

— Și de acum nici mai spun lui Dumnezeu despre tine. În turbincă au să-ți putrezească ciolanele.

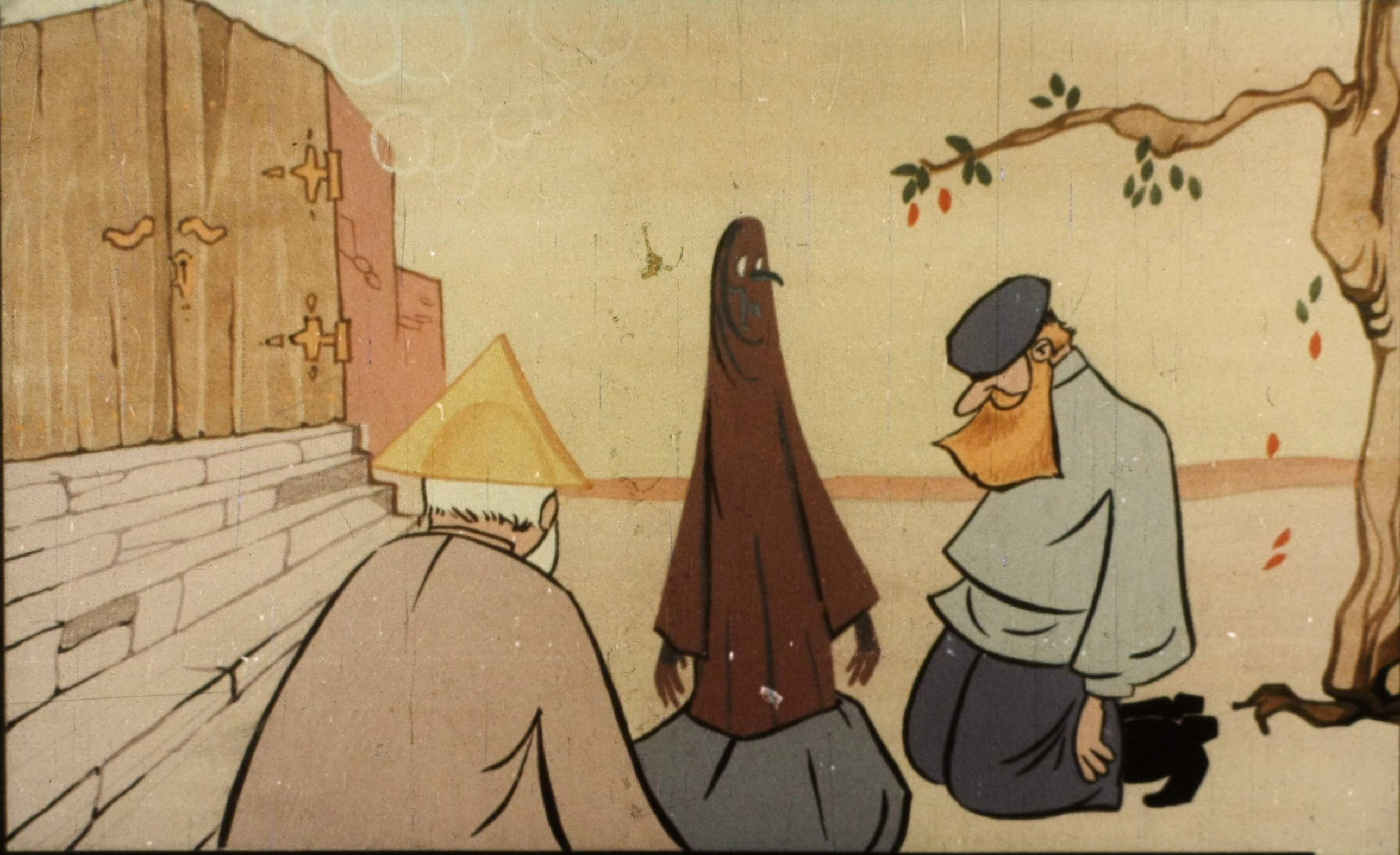

Într-una din zile vine Dumnezeu la poartă, dezleagă turbinca, dă drumul Morții și zice: — Ei, Ivane, destul, ți-a venit și ție rîndul să mori, n-am ce-ți face.

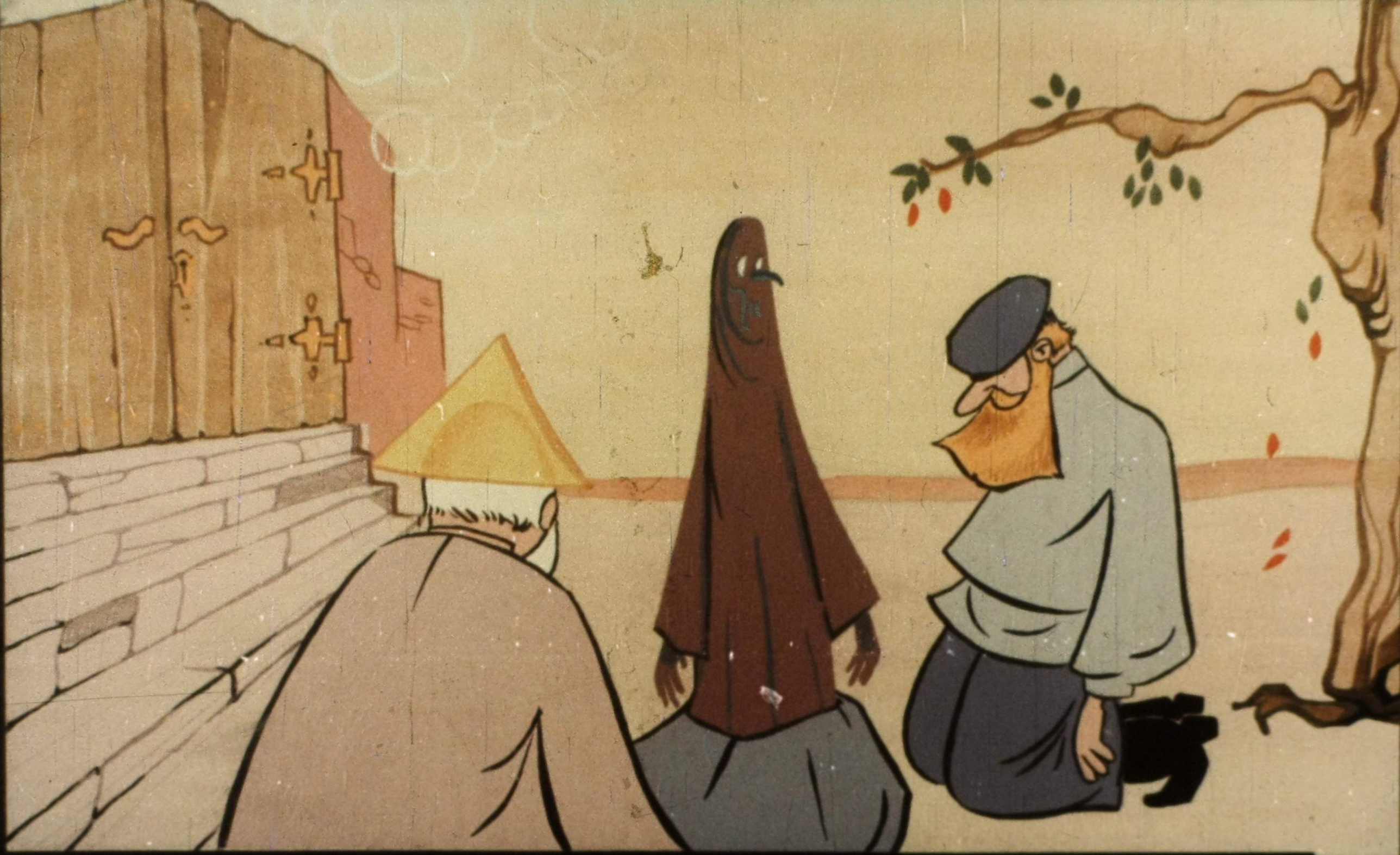

Într-una din zile vine Dumnezeu la poartă, dezleagă turbinca, dă drumul Morții și zice: — Ei, Ivane, destul, ți-a venit și ție rîndul să mori, n-am ce-ți face.

Stă el, Ivan, oleacă și-i trăznește in gind una. Se aruncă de-și face o raclă.

Dar n-apucă a sfirși iaca se trezește cu Moartea.

— Ei, Ivane, gata ești?

Stă el, Ivan, oleacă și-i trăznește in gind una. Se aruncă de-și face o raclă.

Dar n-apucă a sfirși iaca se trezește cu Moartea.

— Ei, Ivane, gata ești?

— Gata.
— Dacă ești gata, hai, așază-te in raclă.
Ivan atunci se așază in raclă cu fața in jos.

— Gata.
— Dacă ești gata, hai, așază-te in raclă.
Ivan atunci se așază in raclă cu fața in jos.

— Nu așa, Ivane, zise Moartea. Așază-te așa cum trebuie să stea mortul.
Ivan se pune într-o rîlă și lasă picioarele spînzurate afară.

— Nu așa, Ivane, zise Moartea. Așază-te așa cum trebuie să stea mortul.
Ivan se pune într-o rîlă și lasă picioarele spînzurate afară.

— Pune-te, măi frate, bine, cum se pune!
Ivan atunci se întoarce iar cu fața în jos, cu capul bălălău și cu picioarele afară.

— Pune-te, măi frate, bine, cum se pune!
Ivan atunci se întoarce iar cu fața în jos, cu capul bălălău și cu picioarele afară.

— Ia fugi de-acolo, să-ți arăt eu, nebunule ce ești! Iaca așa, Ivane, să te așezi. Ivan, atunci, face tronc! capacul deasupra, încuie lăcata,...

— Ia fugi de-acolo, să-ți arăt eu, nebunule ce ești! Iaca așa, Ivane, să te așezi. Ivan, atunci, face tronc! capacul deasupra, încuie lăcata,...

... umflă racla in spate și se duce de-i dă drumul pe o apă mare.

... umflă racla in spate și se duce de-i dă drumul pe o apă mare.

Văzind pînă unde merge îndrăzneala lui Ivan, a zis Dumnezeu să se desfacă sicriul acolo unde era și să iasă Moartea.

Văzind pînă unde merge îndrăzneala lui Ivan, a zis Dumnezeu să se desfacă sicriul acolo unde era și să iasă Moartea.

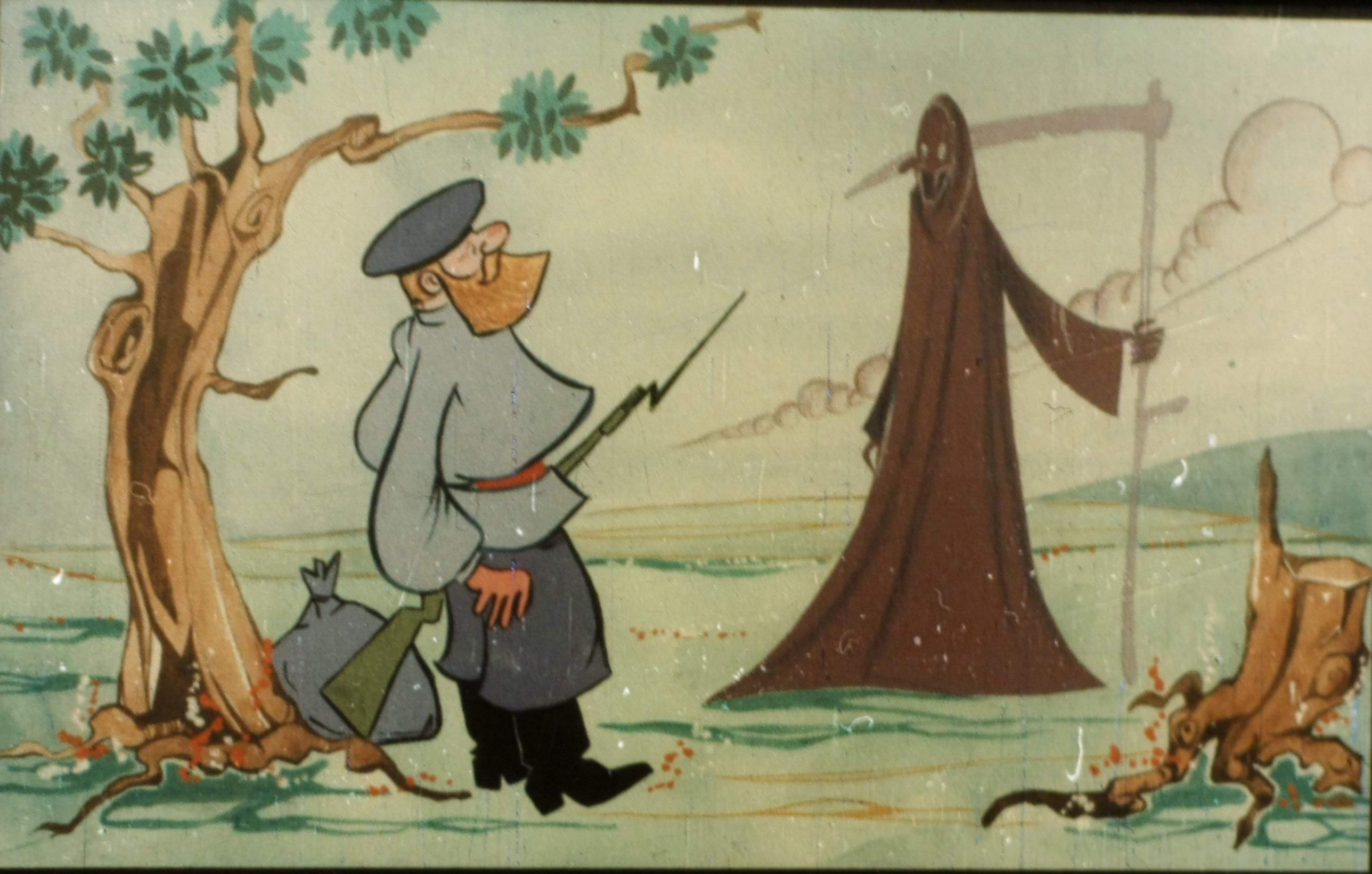

Și cînd nici nu visa Ivan că are să mai deie vreodată ochii cu Moartea,
numai că se trezește cu dînsa față în față.
— Dar bine, Ivane, așa ne-a fost vorba?

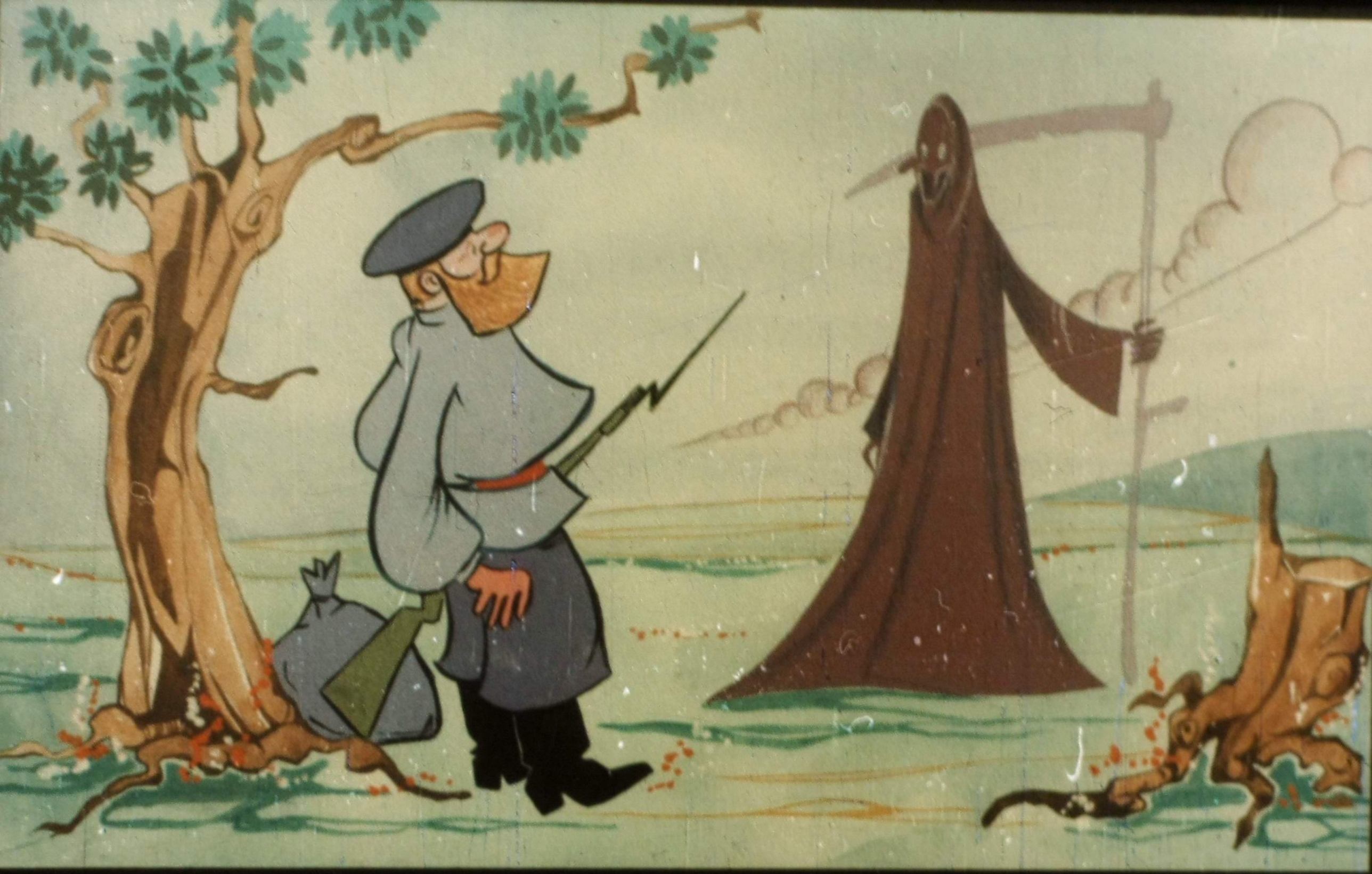

Și cînd nici nu visa Ivan că are să mai deie vreodată ochii cu Moartea,
numai că se trezește cu dînsa față în față.
— Dar bine, Ivane, așa ne-a fost vorba?

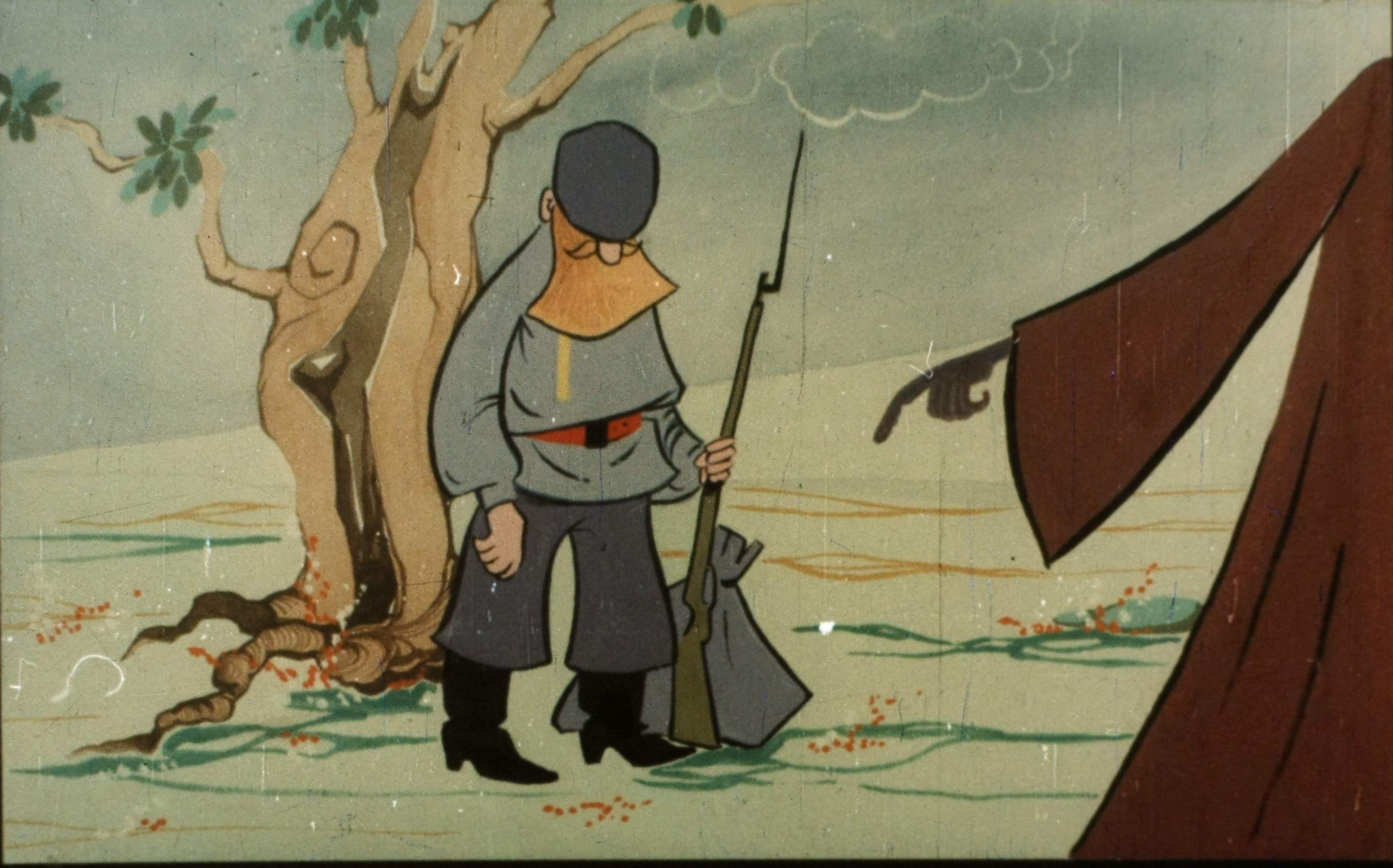

— Să știi că de acum înainte ai să fii bucuros să mori, dar eu am să mă fac că te-am uitat...

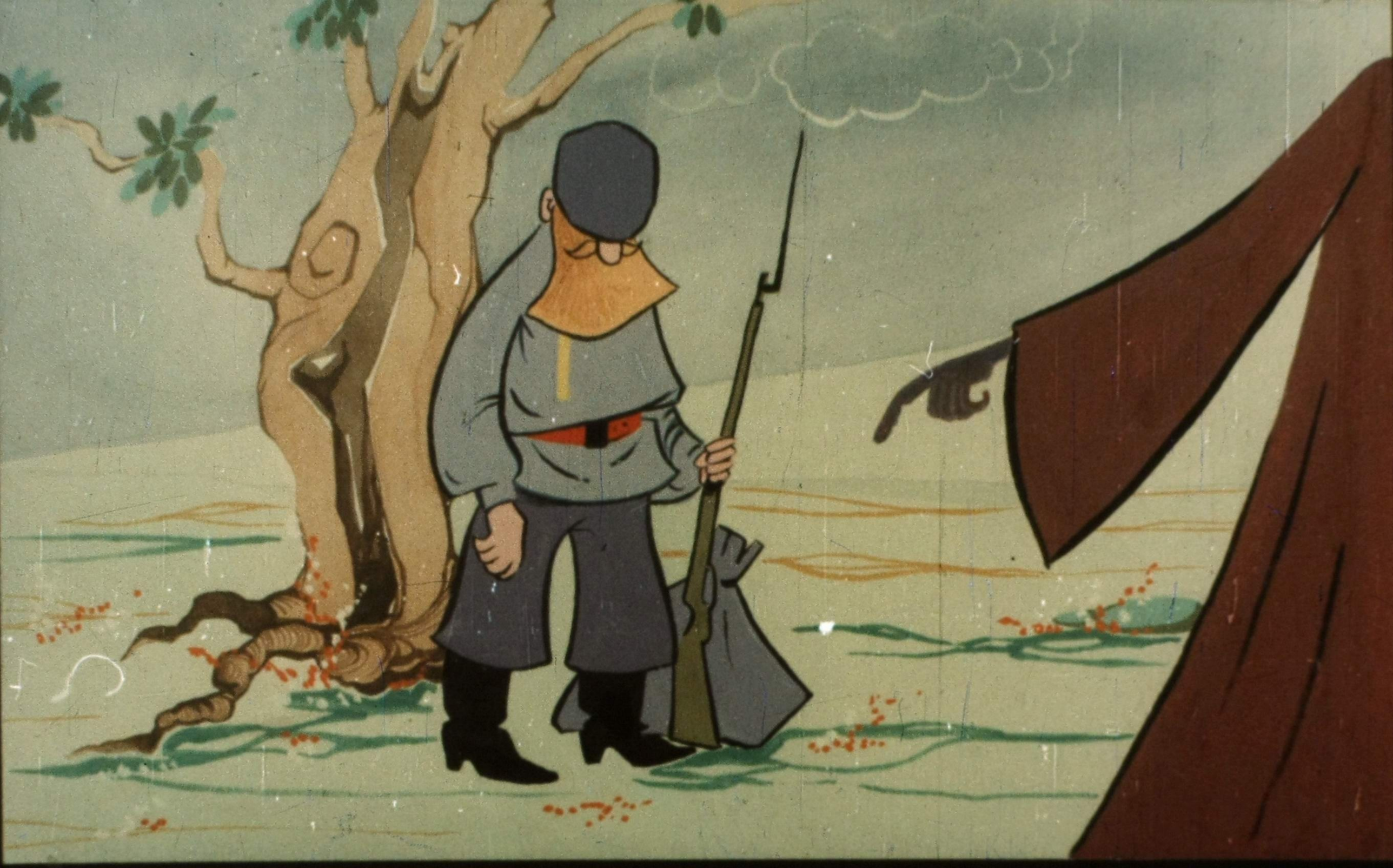

— Să știi că de acum înainte ai să fii bucuros să mori, dar eu am să mă fac că te-am uitat...

Și așa a trăit Ivan cel fără de moarte veacuri nenumărate. Și poate că și acum a mai fi trăind dacă n-a fi murit.

Și așa a trăit Ivan cel fără de moarte veacuri nenumărate. Și poate că și acum a mai fi trăind dacă n-a fi murit.

Strigoi

reeditare 1979

Strigoi

reeditare 1979

I.I. NR. 35-1975

C.R.F.

I.I. NR. 35-1975

C.R.F.